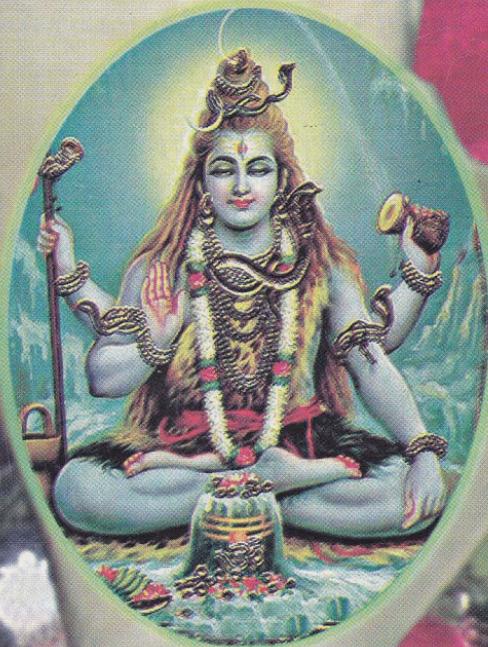

சங்கநாதம்

SANGANATHAM

சனாதன தர்ம யுவ விழிப்புணர்ச்சீக் கழகம் – கொழும்பு

Youth League For Sanathana Dharmic Perception

சங்கநாதம் முழுக்கம் 06

கார்த்திகை மாதம் 2000 விலை 10/-
15. 12. 2000 - 15. 01. 2000

புழுந் தலைந்து எழுந் தலைப்போம்
புதிய வரஸாறு புதிய பாதையில்

ஆறாவது இதழில் ஆறுமுக நாவலர்
அவதரித்திட்ட மார்க்கி மாதத்தில் ஆறுதலாய
அல்லாமல் வேகமாகச் சந்திக்கிறோம்.

"சாமியே சரணம் ஸ்யப்பா" என்று சரண
ஒவி செய்து ஸ்யப்பன் பாதங்களைச்
சரணடையும் நேரம்.

அருந்தமிழூடும் சைவத்தையும் வளர்த்திட்ட
ஆறுமுகநாவலர் அன்று தோன்றிட்ட காலம்.

கம்பன் கழகத்தார் தலைநகரில்
இசைவேள்வி யதனை நடத்திடும் நற்தருணம்.
அதிகாலையில் எழுந்து திருவெம்பாவையை
பச்சிதிட்டன் புசித்திடும் காலம்.

இசு காலங்களையெல்லாம்
சுடந்து மீண்டும் மறு இதழில்,
மகிழ்வுடனேயே சந்தித
திடுவோம். கருததுக்களைச்
சிந்தித்திடுவோம்.

அபோசனைக்குமு

ஏசுமயுள் பற்றுக் குறைந்தடே மத மாற்றத்துக்குக் காரணம்பீ

"நம் மதத்தில் கட்டுப்பாடு என்பது இல்லை. சமயப்பற்று இருந்தால் மதமாற்றம் நிகழாது. நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்துமத சுதந்திரம் நம்மைச் சரியான பாதைக்குக் கொள்ளு செல்லவே என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!"

மதங்களுள் பழையை
வாய்ந்தது இந்து மதமே. மக்களைக் காத்து, ரட்சித்து, நல்வழிப்படுத்தவே மதப் பெரியவர்கள் வருகின்றார்கள். மதம் என்றால் சம்மதம்: தர்மம் என்றால் தானதர்மம் என்பது பொருள்ள. தான் தர்மம் வேறு; தர்மம் வேறு மன ஒரு முகப்பாட்டை சொல்லிக் கொடுத்து ஒழுக்கத்தைக் கடைப் பிடித்து வாழ்க் கையை நெறிப் படுத்துவதே தர்ம மாகும். உள்ளுக்குள் இருக்கும் ஜீவான் மாவைத் தொட்டு, நல்ல சம்ஸ்காரம் கொடுப்பதே தர்மம். பிற காலத்தில் வழிமுறைகள் குறையக் குறைய அதற்கு சனாதன மதம் என்றும் வைத்துக் கூடிய என்றும்

பெயர் சூட்டப்பட்டு இன்றைக்கு இந்து மதம் என்பதுகிறது. அவரவர்க்குரிய மதக் கோட்பாடுகளைக் கடைப் பிடிக்கும் போது அந்த மதம் நிறைவடையும். அந்தந்த மதக்கோட்பாட்டைக் கடைப் பிடிப்பது குறையும் போது அந்த மதம் சீரழியும். குறைவடையும் அச்சந்தரப் பங்களில் இறைவன் அவதரித்துச் சரி செய்வார். கலியுக முடிவில் கல் சி பகவான் அவதரித்து துஷ்டர்களை அழித்து நல் லவர் களைக் காப்பாற் றவார்.

தீதையில் கண்ணன் நல் லவர் களைக் காக்க மதப் பொரியோர் கள், ஆன்றோர்கள், சான்றோர்கள் தோன்றுவார்கள் என்று கலியுகத்தில் 2000

ஆன்டுக்கு முன் புதிச்சுகரர் தொன்றினார். அடிப்படை வேத நால்களை வைத்து அதன் கீழே இந்துத் தமத்தை நிலை நாட்டினார்.

வேதமானது பக்தி, ஞானம், இறைவனைத் தியாகிக்கும் உபாசனை, கர்ம காண்டம், வேள்வி, யாகங்கள் பற்றி விரிவாகச் சொன்னது. ஆதிச்சுகரர் காலத்தில் தான் வேதாந்தம் பிரிக்கப்பட்டது.

வேதம் யாராலும் எழுதப்பட்டதல்ல; ஆக்கப் பட்டதல்ல; கேட்கப்பட்டது. ஆதம் தத்துவத்தை அடையும் வழிகளைச் சொல்லி மனித வாழ்வை உய்ய வைத்தவர் ஆதிச்சுகரர்.

நம்மிடம் சிறு வயது முதல் சமயப் பற்றுக் குறைந்ததாலேயே நிறைய மதமாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஏழ்மை காரணமல்ல. நம்முடைய மதத்தில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்திரமே நம்மைக் கட்டுப்பாடற நிலைக்குக் கொண்டு சென்று விட்டது. பிரசாரத்தைக் காட்டிலும் நடைமுறையைப் பிரதானமாகக் கொண்டது நம் இந்துமதம். கிறிஸ்தவரோ, மூஸ்லீமோ மதம் மாறுவதில்லை. இந்துக்களே அதிகம் மதம் மாறி வருகின்றனர்.

ஏனைனில் கிறிஸ்தவ மதத் திற் கோ, மூஸ்லீம் மதத் திற் கோ எதிராக அம்மதுத்தில் உள்ளவர்கள் பிரசாரம் செய்ய முடியாது.

நமக்குச் சமயப்பற்றிக்குத்தேவை. நம்மதத்தில் கட்டுப்பாடு என்பது இல்லை. அவகாசம் இல்லாமல் வேறு பாதைக்குப் போகிறோம். சமயப் பற்று; இருந்தால் மதமாற்றம் நிசுழாது. நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்துமத சுகந்திரம் நம்மைச் சரியான பாதைக்குக் கொண்டு செல்லவே என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரு நாட்டின் அழிவிற்குக் காரணம் தியவைகளைக் கேட்டல் 'Every action has a reaction' காரணமின் நிக் காரியம் வராது. தர்மத்தை அடிப்படையாக வைத்து தான் செய்ய வேண்டும். பித்ர பூஜையை சிராத்தையுடன் செய்து வரவேண்டும் என்று இந்து மதம் கூறுகின்றது. நாம் எதற்காகப் பிறவியை எடுத்து வந்துள்ளோம்? என்ன செய்ய வேண்டும்? இறக்கும் போது நம் நிலை என்ன? என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து, நல்ல பண்போடு நல்ல சிற்றனைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தொகுப்பு
J. பிழேம்குமார்
(சனாதன தர்மக் கழகம்)

மதுங்களும் மதுப்பொருள்களும்

அன்மைக்காலத்தில் ஏராளமான கிறிஸ்தவ மதப் போதகர்கள் இந்து, பொத்த மதங்களைச் சார்ந்தவர்களைச் சிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்ற முற்படுகின்றனர். இவர்கள் இயேகவே ஒரோ ஒரு பாதை என்று நம்பாவிட்டால் அவை நூரகத் திற் குப் போவான். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்றால் நோய்வராது. இந்து மதத்தில் தெய்வங்கள் சாத்தான் முதலியவற்றைச் சூறுகின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு சமுதாயத்தில் பரம்பரைச் சமய வழிபாட்டு முறையைக் கைவிட்டு வேறு சமய வழிபாடு முறைக்கு மாற்ற முற்படுகின்றார்கள். இந்துக்கள் தமது புனித மதத்தைக் காப்பாற வேண்டும்.

இரு சவர்க்கார வியாபாரி தனது சவர்க்காரம் சிறந்த சக்தி வாய்ந்தது எனத் தெரிந்து: கொள்ளாமல் அதை விற்க முடியாது. இவ்வகையில் அநியாயமாகத் தற்பொழுது இலங்கையில் சில தவறான பாதையைப் பெற்று இந்துக்கள் இந்து மதத்தின் மசிமை தெரியாமல் எல்லா மதங்களும் சமம் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லாமதத் தத்துவங்களும் உண்மையாக இருக்க முடியாது. உதாரணமாக மற்றிரப்புத்தத்துவம் உண்மையாக இருக்கலாம். அல்லது பிரிவித்தத்துவம் உண்மையாக இருக்கலாம் இரண்டும் உண்மையாக இருக்க முடியாது. தேவாரத்தில் திருநால்கரார் பாடுகின்றார் "வைவத் தனவர்கள் சரியான முறையில் வைவத்தைச் சாப்பாற்ற வில்லை ஆகவே சமன சமயம் சேர்ந்தேன். சமன சமயம் எவ்வாறு என்ற சேட்கும் போது சென்று பாருங்கள் என கூற கிறார்கள்" என மெய்வருத் தத்துடன் பாடினார்.

இந்துத்தத்துவர் தியாக ஒருவன் ஏனைய மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் நம்பிக்கைகளை மதிக்க வேண்டும். பரமாத்மன் என்பது ஒன்று. ஸ்ரீ இாமசிருஷன் பரமாத்மர் கூறினார் "ஐதத்திற்கு வேறு வேறு பாதைகளில் வேறு வேறு நாமங்களும் உண்டு. ஆனாலும் எவ்வாம் ஜலம் தான். இது போன்று மனித குலத்தில் வெவ்வேறு சமுதாயங்கள் வெவ்வேறு முறைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். ஆனாலும் எவ்வாம் ஒரோ ஒரு கடவுள் மீதுதான். இவ்வகையில் திருமூலர் சொன்னார் "ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்" எனவே மற்றவர் கணுடைய சமய நம்பிக்கை களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் கருணை, பொறுமை காட்ட வேண்டுமென்று என்னது. இந்து மதத்தின் அத்வைத வேதாந்த தத்துவ அடிப்படையில் மனிதனுடைய உண்மையான தன்மை தெய்வீகம். ஆனால் மாயாவின் கனவு சாரணத்தால் அத்தெய்வீகத் தன்மையை ஜவன் மறந்த விடுகிறான். அனேக ஜென்மங்களின் பின் ஒருவன் தன்மையை தெய்வீகத்தன்மையை மீண்டும் அனுபவிச்கிறான்.

தொடரும்.

வண. சுவாமி தந்திரதேவா

முத்துத்தமிழர்களின் இன்றையநிலைக்கு, முத்துத்தமிழர்களே தாரணமா?

முத்துத்தமிழர்கள் அகில மெங்கும் அல்லறபடுவது அன்றாட நிசம்வாசிவிட்ட நிலையில், எமது அடிப்படைப் பிரச்சனைக்கான காரணங்களை உள்கிக்கக்கூடிய நிலையிலாவது நாம் இருக்கிறோமா? என்றால் அது சந்தோகத்திற்குரியதே. எனவே “எமது இன்றைய நிலைக்கு ஏதுவாக நாமே அமைந்துள்ளோமா?” எனும் அடிப்படையில் அவசுவது ஒரு புதிய சிந்தனைக்கு வித்திடும் என்ற நம்பிக்கையில் உருவான ஏதும் தான் இந்த ஆக்கம்.

அறிவால் அறிய வேண்டியதை விடுத்து, அறிய வேண்டாததை அறிய முற்பட்டது தான் அவலம். தன்னகத்தே கொண்டுள்ள அறிவுச் செல்வத்தை காணிப்பிரச்சனை களுக்கும், சாதிப்பிரச்சனைகளுக்கும், சீதனைசிக்கல்களுக்கும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று கூறலுக்கும், பொய்யிரைத்தலுக்கும் ஆன பல்வேறு அடிப்படைப் பலவீனங்களுக்கே பயன்படுத்துவதால் தான் நாம் இன்று இந்நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளோமா? அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்தால் தான் விஷை கூறமுடியும்.

ஸ்ரீ சீதா தேவி தாள் சரணம்

கறுபும் பொறுபும் பெருமையறக் கூடியும் புவியும் களிலோன்ன வெற்புத் திணைப்பாள விற்கும்ராமன் வீரம் வினாக்கல் ஸ்ரீராமன் கொற்றக் கொடுமை முடிகாயக் கொத்தி தேவர் தூயர் தீர்க் கெற்றும் நீங்கை நிறைவீரத்துத் தீதா தேவி நீன் தாள் சரணம் செல்வும் கல்யாணசுந்தரம்

JUMBLED WORDS

Hi Friends,
These are jumbled
up Sort them out
Correctly.

1. KEYLARBBCR

2. IJKUARCTF

3. PEARGS

4. APENPEILP

5. FIPARINSOSUT

6. REAP

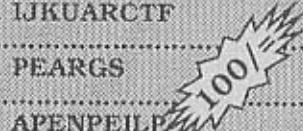
7. DLOOPAPEW

8. GAERNO

9. AABANN

10. AONGM

MR. JUMBLE UP
No 3, RIDGEWAY PLACE
COLOMBO - 04.

சமயத்திற்கு உறுத்தனையாய் இருக்கும் களவுகள் அரங்கேற்றப்படும் விழாக்களை ரசிக்கவேன் வருபவர்கள் உண்மையில் ரசிக்கிறார்களா? என்பது கேள்விக்குறியே. எங்களை அலங்கரித்து அழுக காட்டவேன் வருவதும், அயவில் அமர்ந்திருப்போருடன் அளவுக்கத்திகமாக அலட்டி அரட்டை அடிப்பதும், தம்மோடு தொடர்புடையோரின் நிகழ்ச்சி நிறைவெற்றதும் எழுந்து விட்டுச்செல்வதும், நேரத்தைப் போக்கவேன் வந்து நேரத்தைப் போக்குவதும் எனப்பல அர்த்தமீற்ற செயல்களைச் செய்கின்றனர். அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் இதனை அரவணைக்கவில்லையே. எனவே அடிப்படிக் கொள்கைகளை விட்டு எவ்வளவு தூரம் விலகி நிற்கின்றனர் இந்தக்கால ரசிகர்கள்!

தன் கல்வியறிவை மற்றவருடன் ஒப்பிட்டு, குறிப்பாக உறவுக்காரரை அடிப்படையாக வைத்துக் கட்டியமுப்பப்பட்ட வாழ்க்கையின் அமைப்பு மிகவும் வெறுக்கப்பட வேண்டியது. உதாரணமாக ஒரு தாயானவள் தன் மின்னை கல்வியில் பின் தங் கிய நிலையில் காணப்பட்டால் உடனே உறவுக்காரப்பின்னை ஒருவரை ஒப்பிட்டு “அவன் நன்றாகப் பழக்கின்றான் அதுபோல் நீயும் பழக்கலாம் தானே!” என வெறுப்பி அச்சிறுவரின் மனதில் உறவுக்காரப்பின்னையை விட நீ முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்கிற பொறாமை உணர்வையும் தாழ்வு மனப்பானமையையும் உண்டாக்குகின்றான். இவ்வாறாக இன்னொருவரின் தரத்தினடிப்படையில் எம்மவரின் தரம் கணிக்கப்படுவது விருப்பத்தொன்றே!

பாரைப்பாவனன்

கொழும்பு தெஹிவளை
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் கோவில்
அருள்மிகு ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்
சவாமி

ஜெயந்தி விழா
தேர் உற்சவம்

24.12.2000

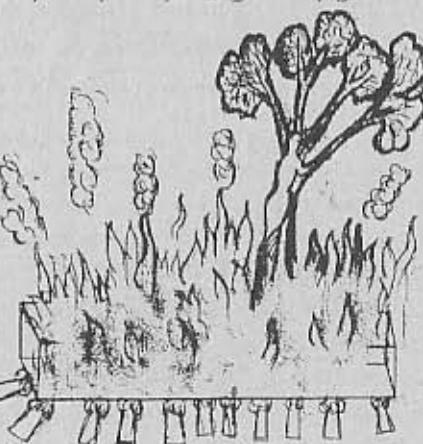
நூயிற்றுக்கிழமை
வெகு சீர்ப்பாக நடைபெறும்.

வெள்ளவத்தை மழுராபதி
ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன்
தேவல்தான் கும்பாபிழேக
மலரில் இலங்கையில்
உள்ள அனைத்து அம்மன்
ஆலய வரலாறுகளும்
விபரங்களும்
பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது.

?) மறுபிறப்பின் மறைவில் (?) மறைந்தீருக்கும் மர்மம் என்ன?

இன்று நம் எல்லோரிடத்திலும் எழும் வினா மறுமை உண்டா? இல்லையா? என்பது மறுபிறப்பை யாருமே அனுபவித்து எழுதலில்லை. ஆனால் சிலர் நாம் முன்பு இன்ன இடத்தில் இன்னமாகி பிறந்திருக்கிறோம் என்று கூறியுள்ளதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இதைப் பற்றி இன்றும் விஞ்ஞான உலகம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது இவ்வாறுக்கூச மறுபிறப்பு உண்டு என்பதை இந்து மதம் நிலைநாட்டி இருக்கின்றது. பல தத்துவ நூல்களாலும் பல அறிஞர்களாலும் நிருபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சிலர் அப்படி ஒரு மறுபிறவில் இல்லை இதெல்லாம் முடதமிக்கக் கிடைனை எவ்வாறு நம்புவது என் நெல்லாம் கேள்விகளைத் தொடுப்பார்கள். ஆனால் மறுபிறவி என்பது உண்டு என்பதை ஆணித்தராமாக நிலைநாட்ட முடியும்.

மறுபிறப்பு என்றால் என்ன? என்ற வினாவை ஆராய்ம் போது அந்த வாராத்தையிலேயே விடை இருக்கிறது. அதாவது ஒரு உடலை விட்டு ஆன்மா இன்னொரு புது பிறவில் எடுக்கிறது. இதை இல்லை என்று; கூற முடியாது. ஏனெனில் மறுபிறப்பு இல்லை என்று; கொண்டால் அந்த உழிகள் எங்குபோய்க் கேரும். கவர்க்கம், நாசத்திற்குப் போய்க்கேரும் என்றால் இந்த உழிகளால் கவர்க்கமும், நாசமும் நிரம்பிக்காணப்படுமோ! இவற்றை ஆராய்ம் போது மறுபிறப்பு என்ற வினாவிற்கு விடை காணவாம். உலக வாழ்வில் விடுபட்ட ஆன்மாவிற்கு ஏற்படும் மறந்தோமார் பிறப்பான் மறுபிறப்பு வினை (கன்மம்) என்ற சொல்லின் அடித்தளத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் நிச்சயம் பலன் உண்டு. வினாவால் தான் ஆன்மா மீண்டுமே மீறப்பட எடுக்கிறது. ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் செய்யும் செயல்களின் பலன்களைச் சில வேளையில் அந்தப் பிறப்பிலே அனுபவிக்க முடியாமல் போகும். அதனால் அவன் அப்பவன்களுள் எதுசியவற்றை அனுபவிப்பதற்காக இன்னொரு பிறவி எடுக்கின்றான். அப்பிறப்பிலே அவன் முற்பிறப்பில் செய்த வினையின் பவன்களை அனுபவிப்பான் இவ்வாறு அனுபவிக்கும் போது இப்பிறப்பிலும் வினைகளைச் செய்வான் இவற்றை அனுபவிப்பதற்காக மீண்டும் இன்னொரு பிறவி எடுப்பான். இவ்வாறு மனிதன் செய்யும் செயல்களினால் மறுபிறவி தொடர்ந்து கொண்டே போகின்றது.

கருத்துள்ள கதை ஒன்று

கஞ்சா என்னும் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாகி விட்டான் ஒரு மனிதன். இதிலிருந்து அவன் விடுபட வேண்டுமென்று, பெரிதும் முயன்றும், அவனால் முடியவில்லை. நானுக்கு நாள் அந்தப்பழக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது. உடலில் நோயும் கண்டது. ஒரு நாள் அவன் ஊருக்கு ஒரு பெரியவர் வந்தார். அவரிடம் போய் வணங்கித் தன் நிலையைச் சொன்னான், கஞ்சாப் பேரவழி. “இந்தக்கெட்டட பழக்கத்தை விடவேண்டுமென்று மனமார விரும்புகிறேன். ஆனாலும் விடமுடியவில்லையே ஸ்வாமி” என்று காலைப்பிடித்துக் கொண்டு கதறினான். “தினமும் எவ்வளவு கஞ்சா சாப்பிடுகிறாய்?” என்று பெரியவர் கேட்டார்.

“இவ்வளவு சாப்பிடுகிறேன்” என்ற சையால் காணப்பித்தான். உடனே அந்தப் பெரியவர் சாக்கட்டித் துண்டு ஒன்றை எடுத்து அவன் சாப்பிடுகின்ற அளவாக அதை உடன்தது அவன் கையில் கொடுத்தார்.

“நீ கஞ்சா சாப்பிடுவதை விட வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு நானும் இந்தச் சாக்கட்டியின் அளவு தான் நீ சாப்பிட வேண்டும். அப்பொழுது உன் நோயும் குணமாகிவிடும்.” என்றார்.

கஞ்சா ஆசாமிக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. ஒரு கல்வில் இரண்டு மாங்காய்கள். ‘கஞ்சாவையும் நிறுத்த வேண்டாம்: நோயும் குணமாகிவிடும் ஆகா! இவரல்லவோ பெரியவர்’ என்று எண்ணி மகிழ்ந்து போனான். அந்தச்சமயம் பார்த்துப் பெரியவர் “ஆனால் ஒரு நிபந்தனை” என்று ஆரம்பித்து,

“ஒவ்வொரு நானும் நீ கஞ்சா உருண்டையைச் சாப்பிடுவதற்கு முன்பு, இந்த சாக்கட்டியினால், கரும்பல கையில் “ஓம்” என்று முன்று

கஞ்சா சாப்பிடுகிறாய்?

தடவை எழுதிவிடு. அதன் பிறகு சாக்கட்டியின் அளவுதான் கஞ்சா சாப்பிட வேண்டும். அப்போதுதான் நோய் குணமாகும். தெரிகிறதா? என்றார்.

"எனவோ ஏதோ என்று பயந்து போய்விட்டேன். இது என்ன பிரமாதம்? தாங்கள் கூறியபடியே செய்கிறேன். நோய் குணமானால் சரி..," என்றான் அவன்.

அன்றைய தினமே இதைச் செய்யத் தொடங்கினான். அப்படியே ஒவ்வொரு நாளும் தொடர்ந்து செய்து வந்தான். "ஓம், எழுத, எழுத சாக்கட்டியும் தேய்ந்து கொண்டே வந்தது. இது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. தினமும் அந்தச் சாக்கட்டியே எவ்வளவு அளவு இருக்கிறதோ. அந்த அளவுதானே சாப்பிட வேண்டும். சாக்கட்டி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து வந்ததால், கஞ்சாவின் அளவும் குறைந்து கொண்டே வந்தது.

இரு நாள் சாக்கட்டி தீர்ந்து போய்விட்டது. அன்றைக்கு அவன் கஞ்சா சாப்பிடவில்லை. அதற்கு அவன் ஆசைப்படவும் இல்லை. அவனுக்குத் தெரியாமலே காஞ்சாப்பழக்கம் அவனை விட்டுப் போய்விட்டது. "ஓம்" எழுத்து பழக்கம் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. நோயும் தீர்ந்து விட்டது. உடலும் உள்ளமும் சரியாகப்போய்விட்டன. புதிய சாக்கட்டிகள் வாங்கி அவன் தொடர்ந்து முன்று முறையல்ல, பல முறைகள் ஓம் எழுதும் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி, புண்ணியித்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

தொகுப்பு லோ. பிரசன்னாவருந்

**சங்கத்தினணக்கள் இந்து ஜூழியர்கள் சங்கம்
சேவையில் இருந்து இளைப்பாரிய
கீழ்வருவோரை வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.**

திரு. எம். பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. ஏ. சுப்பையா
திரு. கே. கந்தசாமி	திரு. எம். நடராஜா
திரு. என். விஜயராஜனம்	திரு. கே. மகேந்திரன்
திரு. எம். அருளானந்தன்	திரு. எஸ். பத்தநாதன்
திரு. ஆர். சந்தரமுர்த்தி	திரு. எஸ். வட்டவேலு

ஸ்ரீ ராம ஜெயம் **அனுமான் நாமம் அனுபவ ஞானம்**

உலச மகான்களும், தீர்க்க தரிசிகளும், கல்வி கேள்விகளில் தோந்தவர்களும், சாத்தீர் விற்பனைர்களும் சமய மார்க்கத்தைத் தூண்டும் கருமூலங்களாக அமைகின்றார்கள். எதற்காக இத்தனை தெய்வங்களை வழிபடவேண்டும்? பரம்பொருள் ஒன்றுதானே! எல்லாச் சித்தாந்தங்களும் பாம் பொருளை தாமானை கிரகத்தில் வைத்து விளக்கங்கள் கூறுகின்றன! அந்தப்பரம்பொருள்களேயே தியானம் செய்து விட்டால் போது என்று நம்மில் யாரும் எண்ணிப்பார்க்கத் துணிவதில்லை. என் எனில் நமக்கு வாழ்க்கை வேறு பாடங்களை ஒவ்வொரு கணமும் சொல்லித்தருகின்றது. அது போல் விளாடிக்குப் பத்துப்பிரச்சனைகளை முளையில் புகுத்திக் குழப்புகளின்றது. அந்தச்குழப்பத்தில் மனம் குரங்காக மாறி விடுகின்றது. கிளைக்குக் கிளை, கூரைக்குக் கூரை, கவருக்குச் சுவர் வானரம் போல மனம் தத்தளிக்கின்றது.

இந்தப் பித்தம் தெளிய ஒரு மருந்தைத் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டு, ஓர் ஆசாரியரின் உதவியை நாடுகின்றோம். அதிலும் நமக்கு அபநம்பிக்கைதான் இருந்தாலும், வேறு வழியில்லை. என்றாலும் போது என்ன செய்வது... அந்தச் குருநாதருடைய அருஙூபதேசம் நமக்கு அருமருந்தாகவே தோன்றுகிறது. நாளைவில் அந்த உபதேச மந்திரம் உருவேறி, நாம் அதோடு ஒன்றிப்போகும் போது ஒருவகை ஞானம் ஏற்படுகிறது. அந்த ஞான ஒளியில் நமது உபாசனைத் தெய்வம் ஒன்றுதான் பிரகாசிக்கும் அதுவே தான் பரம் பொருள் என்ற உணர்வும் தொடர்ந்து வரும் போது நமது நிலையை நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம் அச்சந்தரப்பத்தில்த் தான் அத்வைத் தீர்த்தாந்தத்தில் பெருமை ஓர் அனுவளவு நமக்கு விழுங்கிறது. இதையெல்லாம் சாதனை மூலமாகத்தான் அறிய வேண்டும்.

தீடகாத்திரம், மனோபலம், பேராற்றல், அதிகாரம், நல்லினாக்கம், பெருமை, கீர்த்தி, செல்வாக்கு, ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றை அடைய வேண்டுமானால் வழிபடவேண்டிய தெய்வமாக ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் திகழ்கிறார். எல்லா வேளைகளிலும் சிரஞ்சீவித் தெய்வமான ஆஞ்சனேயரை நினைத்தால் அவற்றையேல்லாம் தங்குதடையின்றி வழங்குகிறார். இக்கலியுசுத்தில் பிரடிசியடச்த தெய்வம், உபாசனைகளுகிய கருளைத்தேவன், அன்பிற்கும் தொண்டிரகும் விரத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக விழுங்கும் அனுமனை உபாசிப்பதன் மூலம் இகபர சுகங்கள் கிட்டுவதை பெரியோர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர். ஏழரைச் சனியின் தொல்லை, அவதார, பயம், பில்லி, குனியம், உபாதைகள் போன்ற அலவல்களுக்கு அருமருந்து அனுமன் உபாசனையே.

நன்றி ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் ஆலயம் தெஹிவளை.

ஆரியர் வருகையால் தமிழ்நித்தில் ஏற்பட்ட கேள்வுகள்

ஆரியர்கள் இந்தியாவை நோக்கி மத்திய ஆசியாவிலிருந்து குடியேறியவர்கள். அவர்கள் இந்தியாவை அடைந்த பொழுது அங்கு வாழ்ந்தோர் தமிழர்களே. இவ்வாரியர்கள் நாகரிகமற்று, வாழ்வியலற்று, மொழியின்றி இருந்தவர்கள். இவர்களின் வாழ்க்கை முறை நிரந்தரமின்றிக் கூட்டம் கூட்டமாக நாடோடிகளாகவே சுற்றி திரிந்தவர்கள்.

ஆரியர்கள் ஆடு, மாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு அவற்றைக் கொண்டே பிழைத்தனர். மேய்ச்சலுக்காகப் புல்நிலங்களைத் தேடி திரிபவர்களாக இருந்தார்களே தவிரச் சமூகமாக வாழுவில்லை, வாழுமற்படவில்லை. ஆரியர்கள் போலன்றித் தமிழர்கள் உயர்ந்த நாகரிகத்தையும், சிறந்த வாழ்க்கை முறைகளையும், மொழியையும் கொண்டிருந்தனர். தமிழர்கள் தொன்று தொட்டே ஆறுகளும், ஏரிகளும் அண்டியபிரதேசங்களில் நிலையாகக் குடியமர்ந்து உழுவத் தொழிலைச் சிறப்பாகச் செய்து உயர்ந்த வாழ்வியலில் வாழுந்தனர்.

**ஜே. ஸ்ரீகாந் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண்
விவேகானந்தப் பேரவை பதுணை.**

அதனால் அவர்களின் பொருளாதாரம் உயர்வடைந்தது. செல்வம் செழித்தது நாடு நகரங்களை அமைத்து அரசர்களை ஏற்படுத்தி வறுமையின்றி இனிது உயிரவாழ்ந்தார்கள் என்று வரலாறுகளில் காண்கின்றோம். ஆரியரின் நிலையைக் கூறும் போது ஆரியர் முரட்டுத்தன்மை கொண்டவராகவும், துப்பரவற்ற மிலேச்சராய்க் காட்டு மிராண்டிகளாய் இருந்தனர். அவர்களுக்கென மொழியுமில்லை, நாகரிகமில்லை, அறிவுமில்லை மிருகங்களின் தொலைடைப்பார்த்திக் கொண்டு வாழ்வராக இருந்தனர். நாகரிகமற்ற ஆரியர்கள் எவ்வாறு இருப்பார்? என என்னும் போது அவர்களுடைய மாடுகளைப் போல்ததான் காட்சியளித்தனர்.

ஆரியர் இந்தியாவின் சிமூ 2000 இல் வந்தனர் என்பதை எல்லா அறிஞர்களும்

**மௌனம்
அறிவிற்கு
அழகு
பொறுமை
திறமைக்கு
ஏற்றது.**

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளில் கூறிச் சென்றுள்ளனர். ஆரியர் வருகைக்கு முன் இந்தியாவில் இமயம் முதல் துமிரிவரை தமிழனமே வாழ்ந்தது. என வாரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. ஆரியர் இந்தியாவுக்குள் புகுந்த பொழுது அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழர் இருபுலத்தால் வாழ்ந்தனர். தென்டுல, வட்டுலத் தமிழர்கள் என்று இருந்த போதிலும் இருபுல வாழ்க்கை முறைகளிலும் ஒருசில வேறுபாடுகள் இருந்தன.

எவ்வாறு என்றால் வட்டுலத்தமிழர்கள் கொடுந் தமிழராகவும், தென்டுலத்தமிழர்கள் செந்தமிழராகவும் பிரிக்கப் பட்டு இருந்தனர். தென்டுலத் தமிழர்களின் மொழி செந்தமிழ் என்ற நிலையிலும் இருந்தது. செந்தமிழ் என்னும் போது இலக்கண வரமட்டன எழுதியும் பேசியும் வரும் மொழியாகும். கொடுந்தமிழ் என்பது இலக்கண வரமபின்றித் தம் விருப்பம் போல் எழுதியும், பேசியும் வரும் மொழியாகும். இருபுலங்களிலும் இருவகைத் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர் என்று வரலாறு எடுத்து இயம்புகின்றன.

ஆரியர் இந்தியாவிற்குள் வரு முன்னே தமிழல்லாத திருவிட மொழிகளெல்லாம் அங்காங்கே காணப்பட்டதென்று அம் மொழிகள் தமிழன் கிளைமொழிகளாக இருந்தன என்று மொழியறிஞர் பாவானர் மொழிந்துள்ளார். மேலும் கூறும் போது அக்கிளை மொழிகளும் நல்லினங்கக் வரமட்டனுள்ள மொழிகள் எனலாம். ஆனால் வடக்கே செல்லச்செல்ல தமிழ் திரிந்த சென்றது. அதைக்கானும் போது உண்மை புலனாகும்.

ஆடு, மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டு புல நிலங்களைத் தேடிவந்த நாகரிகமற்ற ஆரியர்களின் பார்வைக்குத் தமிழரின் வளமான வாழ்வு தென்பட்டது. அவர்கள் போல் தாழும் வாழுவேண்டுமென்ற எண்ணமும், ஆசையும் தோன்றியது. அதன் பின் சிறுக்க் சிறுக் ஆரியர்கள் வட்டுலத் தமிழர்களோடு ஒன்றி வாழுந்தனர். பல நாற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு ஆரியர் தமிழர்களின் வளமான வாழ்வினையும் தாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழுந்தனர். வட்டுலத்தமிழர்களின் மொழியை மெல்ல மெல்லத் தமதாக்கிக் கொண்டனர்.

**சனாதன தர்ம யுவ விழிப்புணர்ச்சிக் கழகம்
மாத்துணைக் கிளையின்
கவிதைப் போட்டி இல 2**

**தலைப்பு : ஆலயம்
(12 வரிகள் மட்டும்)**

முடிவத்திக்கீ 05.01.2001
சத்ய.வி.க
No 38, Vihara Rd,
Matala.

நாத விவாதம்

சௌ சமயமானது சரியை, சிரியை, யோகம், நூனம் எனும் நாற்பாதங்கள் மூலம் இறைவனை அணுவதைக்கீர்த்தி கூறுகிறது. இதில் கிரியையானது குருமார்கள் மூலம் நடக்கப்படும் வேதாகமக் கிரியைகள், அபிடேச ஆராதனைகள் என்பவற்றாற் உள்ளடக்கத்தின்றது. இக்கிரியைகளை நடார்த்தம் குருமார்கள் பேச்தாக்களெழுதி, இறைவனையும் இணைக்கும் பரவமாக வெள்ளும் குருமார்கள் நம்பகமான சமயத்தைக் கண்ணருது. நாம் குருமார்கள் சமுதாயத்தினை வழிநடத்துகின்றார்களா? என அறிய முன், நாம் அவர்களுக்குரிய எதுன்னத்தை வழங்குகிறோமா என ஆராய முற்படல் நலம், கட்டுவிசைல்நிடிடி சுதாஞ்சாட்டுக்கையில் மற்றொரு முன்று விரல்களும் என்னைச் சுட்டுவதைப் புறமாக்காமல் நாம் செய்யும் தவறுக்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இறைவனைத் தரிசிக்கச் செல்லும் நம்பிப்பவர் ஒரு குறுவை விட மற்றவர் அழகாகச் சிரியைச் செய்கிறார், நன்றாகப் பேசிப் பழகுகிறார், டாம்பிசமாச உடை உடுத்திருக்கிறாரா? ஏன் சியாசனம் செய்து அவரைத் தரிசிக்கத் திட்டம் வந்திருக்கிறார்கள் என்னால் வேதாகம முறைப்படியாக செய்யும் குருக்கள் கூட அதனைக் கைவிடும்படியாகிறது. கோவிறப்பவரிகளைச் சிறப்புற சிறைவேற்ற அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிர்வாச சபையானது குருமார்களை குறை காணப்படுவதே குறியாச இருக்கின்றார்கள். இறைவனின் சுதாஞ்சிதலை எல்லோரும் சமம் என்பதை மறந்த மஞ்சராத்தி, காளாஞ்சி என்றாற்றினை வழங்கத் தனவுக்குத் து அாசியல் வாதிகள் பேரவேராஞ்சுத் து மனவுக்குமேவாய்க் நிரப்பத்திச்சுப்படுவின்றார்கள் சமயப்பவரிகள், கிரியைகள் கோயில் நிர்வாசம், போன்றவற்றில் குருமாரிடம் ஆசீர்ச்சனை பெராது ஒதுக்கி விட்டு அவர்கள் சமுதாயத்தை வழிநடாத்த கிறார்களா? என வினாவுக்கு நன்கப்பிற சிடமாகும். இது ஒருவனின் காவினைச் சுட்டிவைத்துவிட்டு விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்லும் சுதந்திரக்கை வழக்குவற்றுக்கொப்பானதாகும்.

இவ்வாறு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எவ்வளவில் இயங்கும் குருமார்கள் தம்மாவன் சமயவழிநடாத்தல்கள் செய்கின்றார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. குருமார்கள் விசீம் பிழைகள் மாத்திரம் நோக்காமல் பிழைகளை நிவர்க்கி செய்ய முனைய வேண்டும். குருக்கள் விபூதி கொடுப்பதற்குத் தகுதியானவரா என ஆராயாது, விபூதியால் எமச்சுப் புள்ளியைப் பிடித்திருது என என்னினி அவரது காவில் விழுந்து ஆசாவாகும் பெற வேண்டும். இது நாம் விபூதிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மிருயாதையாகும். குருக்கள் ஒருவர் எப்படியானவராச இருந்தாலும் உள்ளமையான பச்சிராத்தையுடன் உபாசிக்கும்போது ஈகவான் அவர் மூலமாகவே நமக்கு புண்ணியத்தைத் தந்துவிடுகிறான். எனவே நாம் குருக்கள் நமது சமுதாய வளர்ச்சிக்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறார்களா? என ஆராய்வதை விடுத்து நாம் சமய ஒழுங்கு களையும், சிரியை நெறிகளையும் கற்றுச் செயற்படுத்தி சமயவளர்ச்சிக்கு உருத்தை டிரிவோமாக.

M. Balashanmugam (L.L.B)

கோரோயத்தும் கோர அழிவுகள்

இந்து மதத்தினை நாற்திசையும் பரப்பி இலங்கைத் திரு நாட்டின் இந்து மக்களை வழி நடாத்தி அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழும் இந்து திருத்தலங்கட்டுக் கடந்த 17 வருடங்கள் முத்தம் ஒரு சாபக்கோடாகவும், இந்து மக்களுக்கு இவ் முத்தம் உள்ளியல் ரீதியில் கடவுள் இல்லை என்ற நாத்திகக் கோட்பாட்டின் பால் அழைத்துச் செல்லும் விதமாகவும் உருப்பெற்றுக் காணப்படுகிறது. தமிழ் மக்களின் போராட்ட வளர்ச்சியும், இந்து மதத்தின் வளர்ச்சியும் அதன் தலங்களின் பராமரிப்பும் ஒன்றுக்கு ஒன்று நேர மாறு விகித சமனாக அமைந்ததைக் காணலாம்.

அ. பிழேவின்கம்

சமகால முத்தத்தால் இலங்கைத் தீவைச் சேர்ந்த மக்கள் முக்கியமாக இந்து மதத்தைப்பின்பற்றும் தமிழ்பேசும் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து ஏதிலிகள் ஆகிப பல நாடுகளில் வாழுவதால் தாம் பராமரித்துப் பேளிவந்த சிறிய ஆலயங்களைப் பேண முடியாமல் போய்களையும் வருத்தத்திற்குரியது. மேலும் பல வருடமாகப் பாலாவியின் களரியிலிருக்கும் பாடல் பெற்ற திருத்தலமான திருக்கேதீச்சரம் நித்திய பூஸகள் இல்லாமல் பூட்டிக்கிடப்பதைக் காணும் போது இதனைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆளில்லையா? அல்லது இறைவன் கண்முடிவிட்டானா? என்று என்னைத்தொன்றுகின்றது. திருக்கேதீச்சரம் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் அதன் பின் பல சமயத்திலும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளனம் அதன் வாலாற்றின் களங்கத்திற்கு சான்று, எனினும் இப்பகுதி மக்களும், நிருவாகமும் அந்தச் கோயிலைப் பாதுகாத்துவந்தனர். ஆனால் சம கால முத்தம் அந்த கோயிலின் இருப்பை இல்லாது செய்து விட்டது. இதை என்னும் போது கல் நெஞ்சமும் கசிந்துகுகும். திருக்கேதீச்சரம் என்றால் எங்கு இருக்கிறது என்று மன்னார்ப் பகுதிச் சிறுவர்கள் கேதற்போது தெரியாத நிலையில் நாட்டின் எனைய பகுதி சின்னசூ சிறுவர்களில் நிலையம் என்ன என்பதை தனயகர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவும்.

அடுத்த வடக்கே நகுலேச்சரம் - ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று இத்திருத்தலத்தில் வெள்ளம் போல் மக்கள் குலிலின்றனர். எனைவில் அனரு தமது இனிய இறந்த உறவினரின் ஆத்மா சாந்தியடையும் முகமாக அங்கு அந்திக்கடன் செய்ய மக்கள் கூடுவார்கள். அன்றே நகுலேச்சராத் தீர்த்தத்திற்குளிமாவும் இடம் பெறுவதால் மக்கள் சமுத்திரம் போல் அங்கு கூடுவார்கள். ஆனால் இன்று அவ் ஆலயத்தைச் சூழப் பற்றிவரக் காடுகளும், முட்டுதாகளும் தமது வாழுக்கை வட்டத்தைக் கொட்டும் அவல் நிலையைக் காணமுடியும்.

கிழுக்கே காலப்படும் திருச்சோணச்சரத்தில் நாள் ஒன்றில் ஆறு நித்திய பூசைகள் நடைபெறுவது வழக்கம். இன்று அவை முன்றாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. சில காரணங்கள்காக்க குறித்த எண்ணிக்கையான பக்தர்களே அங்கு வணங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இறைவனின் சந்திதியே எமக்கு நிம்மதி என்ற சுருதும் பக்தர்களையும் பல சட்ட திட்டங்கள் போட்டு தடுத்து நிறுத்துகின்றார்கள் பலமுள்ளவர்கள். இதனால் அரசியல் அமைப்பில் கூறப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் எங்கே, சுதந்திரம் எங்கே, விடை என்னவென எனின் ஒன்றுமே யில்லை. முன்னேச்சரமும், வாரிவனேச்சரமும் தடங்கள் எதுவுமின்றித் தமது நித்திய பூசைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. அவற்றிற்கும் சில பிரச்சனைகள் வர இருந்தன. எம்பெருமான் அதைத் தடுத்து விட்டார்.

யுத்தத்தின் காரணமாகப் பாதிப்பட்டு உள்ளன கோயில்களில் முருகன் ஆலயங்களே அதிகம். மாலிட்டுரம் கந்தகவாமி கோயில் திருவிழுாக்காலம் ஒரு பொன்னான காலம். யாழ்மாவட்டத்தின் சுலப பகுதி மக்களும் வெள்ளம் போல் தீர்ளவர். அவர் தம் பக்தி வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்த இறைவனே வந்தாலும் முடியாது. தேர்த்திருவிழு என்றால் மாத்தளை முத்துமாரியம்மனைப் போல் ஐந்து தேர்கள் ஐந்து முர்த்திகளை கூமந்து வருவது கண் கொள்ளாக காட்சியாகும். இன்று அச்கோயில் யுத்தத்தால் பெரும்பகுதி அழிக்கப்பட்டுப் பூட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தகு செயல்கள் தொடர்ந்து எமது இந்து மதத்தையே பாதிக்கின்றன.

எமது மனதை வருத்திய விடயம் செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில் 1986 ஆம் ஆண்டின் பிறபகுதியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் பல பொருந்திய சித்திரத்தேர் தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை. முதல் நாள் இடம் பெற்ற வெள்ளோட்டத்தின் பின் அடுத்தநாள் காலை சிலர் அதேரை எரிபாருட்கள் இட்டு ஏறித்துச் சாம்பராக்கினர். இச்சம்பவத்திற்குப் பின் அப்பகுதி மக்கள் அன்னதானக்கந்தன் எனப்படும் மேற்படி ஆலயக் கடவுளை வெளிநாடு சென்று விட்டார் என்று கூறத்தவறவில்லை. தெற்கில் முருகன் உறையும் திருத்தலமான கதிர்காமம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட வில்லை. எனினும் அங்கே இடம் பெறும் பூசை முறை முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது எமக்கு ஒரு பேரிழப்பு ஆகும்.

இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கொள்கை அல்லது பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் எந்த ஒன்று காரணமாகவும் எந்தப்பிரசைக்கும் ஒரங்கட்டுதல் ஆகாது.

அரசியல் அமைப்ப அத்தியாயம் 03 உறுப்புரை 12 (2)

சித்தர்கள் சொன்னவை

விஞ்ஞானத்தைத் தாண்டியவை

அன்று தேரையர் உருவாக்கிய தங்கமலையே இன்று தங்கச்சுரங்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சித்தர்களானவர்கள் தாழ்ந்த உலோகங்களை மட்டுமல்லது சலவையும் யண்ணலையும் கூடத் தங்கமாக்கியவர்கள். பழனி ஆண்டவரின் சிலவை நவபாசனத்தால் வடித்த போகர் சித்தர் ஆவார். இவரும் அகத்தியரின் சீட்ராவார். நவ என்றால் ஒன்பது அதாவது ஒன்பது பாசனங்களால் வடிக்கப்பட்ட அற்புதச் சிலவையை பழனி முருகன் பாசனம் என்பதன் பொருள் நஞ்ச சித்தர்களானவர்கள் பாசனங்களைச் சுத்திசரித்து அதனால் உள்ளே அமிர்தத்தைக் கொண்டு தெய்வச் சிலவை வடித்தவர்கள். நவபாசனங்களுக்கும், நவக்கிரகங்களுக்கும் இடையே தொடர்பு உள்ளதால்;

**நவபாசனத்தால் வடிக்கப்பட்ட சிலவை எதிர்க்கிரக தோசங்கள் தீர்ந்துவிடும்.
அச்சிலைகளுக்குச் செய்யும் அபிஷேக நீர், பால் பஞ்சாமிரதம் போன்றவை கொடிய நொயகளுக்கு
அருமருந்தாகும்.**

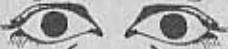
பழனிமுருகன் சிலவையை வடிக்க போகர் சித்தர் அதற்கென விசேடமான வெள்ளை மன கொண்டு வரச் சினா சென்றார். மீண்டும் பாரதம் வரும் வழியில் பசியும் தாகழும் எடுக்கவே அகராகார தெறுவை நோக்கிச் சென்றார். அங்கு அந்தணர்கள் வேதங்கள் ஒதிக்கொண்டு ஒமகுண்டம் வளாத்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். கோவணாண்டியாகத் தொற்றமளித்த போகரை யார் என்று அறியாமல் தோலும் தீட்டென்று எண்ணி போம் போம் எங்களின் யாக குண்டத்திற்கு தீட்டு செய்யாதே என்று தீட்டி விரட்டினர்.

ஒன்னைக்குட்டன் இடமாறிய போகர் இடையில் கண்ட பூணையை அழைத்து அதன் காதில் வேதங்களை ஒதினார். அதிசயம் ஒன்று நடந்தது. பூணை வேதம் ஒதியைத்தகண்ட அந்தணர்கள் வந்திருப்பவர் ஓர் மகான், ஞானி, தவசி என்பதை உணர்ந்தனர். அவரின் பாதார விந்தங்களைப் பணிந்தனர். இல்லம் அழைத்துச் சென்று அனைம் பரிமாறிப் பணிவாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர். தாங்கள் யாரோன்று அறிந்தோம் போகர்ச்சித்தர் அல்லவா? தாங்கள் ரசவாதம் எனப்படும் தாழ்ந்த உலோகங்களையும் தங்கமாக்கும் சுக்தி பெற்ற வித்தை கற்றவர் அல்லவா? அதைச் சுற்றுக் கொடுங்கள் என்றனர். அடுத்து நிகழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து வரும் இதழில் சுந்திப்போம்.

Dr.Pa. Suresh (S.M.P. India) Hatton

கண்ணும் காதும் எமை ஏமாற்றுகின்றனவோ!

மெய்யை மெய்யாக அறிந்திட உதவுவதால் உடலிறகு
மெய்யெனப் பெயரிட்டிட்டனர். முன்னோர் மெய்யான
மெய்யை அறிந்திடும் வழிகளாக, நிகரற்ற
மெய்யியிலில் முன்றினை முக்கியமாக முன் மொழிந்திட்டிட்டனர்.

வெற்றுக்கண்ணால் வென்ப்படையாக அறிவது ஒன்று!
முற்றுமுழுதாக முன்பு கண்டிட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டு,
இற்றைக்குக் குறையாய்க்கண்டு மிகுதியை ஊசித்தல் இரண்டு!
பற்றற்ற பெரியோர் பகர்வதைப் பச்சையாய் நம்புவது முன்று!

முதலாவது, உலகவாழ்வில் முற்றாக வழித்தவர்கள் உண்மையென
முழுதாக ஏற்றுக்கொள்ளுவது, இவர்கள் மற்றையவை பொய்யென்பர்.
முதலாவதை விட மற்றையவற்றை ஞானிகளும், இருடிகளும்
முத்தான் உண்மை என உணர்த்தி முதலாவதைப்போலியென்பர்.

மிகச்சிறிய புலவீச்சுக்கள் முதல் வகைக்குள்ளே வரும்
மிகப்பெரிய வரையறையற்றவை ஏனைய வகைகளுக்குள்ளே அடங்கும்
மிகச்சிறியதினுள் மினிரும் மனிதர் மதியை மறைத்திட்டனர்.
மிகப்பெரியதினுள் ஒனிரும் ஞானியர் ஞாலத்தை மறந்திட்டனர்.

எது எப்படியானாலும், அது அப்படியே அமையட்டும்!
எது எழுந்திட்டதோ, அது அடிமைத்தனத்தை அழித்திட்டும்!
எது எழுதப்பட்டுள்ளதோ, அது அடிப்படையாய் அமையட்டும்!
எது எமக்குரியதோ, அது அழகாய் அன்டுள்ளதாய் அலங்கரித்திட்டும்!

**மானிடர்களாகிய நாம்;
மனதின் மசிழ்வால் மலரும் மலர்கள்!**

கண்ணால் காண்பதும் பொய்!
காதால் கேட்பதும் பொய்!
மெய்யால் உணர்வதே மெய்!
உவகத்தில் உராதவன்

அன்பும் - அறிவும்
முரண்படுகையில்,
நீ அன்பின் வழியே
செல்வதுதான் சிற
ந்தது.

திருக்குறள் அறத்துப்பால்

கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்

அதிகார வைப்பு முறை சென்ற சிதம் தொடர்ச்சி
விருந்தோம்பல் பண்டுக்கு அவசியமாகவும்,
சமுதாய தொடர்பின் முதற்கூரியாகவும்,
"இனியவை கூறல்" அமைதவின்,
அது அடுத்த அதிகாரமாயிற்று.

☆ ☆ ☆

அன்பாலும் இனிய வார்த்தைகளாலும்,
சமுதாயத்தோடு மனிதன் இணைசிறான்,
பலர் இணைந்து வாழும் சமுதாயவாழ்வில்,
ஒருவர்க்கொருவர் உதவுதல் இன்றியமையாததாகவின்,
அவ்வுதவி நினைந்து நன்றி பாராட்டுதல்
அச்சமுதாய வாழ்வு நிலைக்க,
கடைப்பிடிக்கவேண்டிய முதற்பண்பாய் அமைந்துபோக,
"செய்ந்தன்றியறிதல்" அடுத்த வைக்கப்பட்டது.

ஒன்றிணைந்த சமுதாயத்தில் பிரச்சனைகள் தொன்றுவது இயலும்,
அங்குனம் பிரச்சனைகள் தொன்றின்,
அனைவருக்கும் பொதுவான அறமுணர்ந்து,
அவை தீர்க்கப்படல் வேண்டும்.

செய்ந்தன்றி நினைந்து,
நடுவுநிலைமையைத் தவறலாகாது என்பதைச் சுட்டவும்,
சமுக அங்கத்தவர்கள்,
நடுவு; நிலைமை பேணின் மாத்திரமே,
சமுக ஒழுங்கும் அறமும் பேணப்படும் என்பதைச் சுட்டவும்,
"நடுவுநிலைமை" தொடர்ந்த அதிகாரமாயிற்று.

அந்தநடுவுநிலைமையைக் கொண்டாரே,
எதிலார் குற்றம்போல் தம் குற்றம் உணர்ந்து,
தம் மனம், மொழி, மெய்களை,
தீநெறிக்கண் செல்லவிடாது அடக்குவர்,
இவ்வடக்கம்,

சமுதாய அங்கத்தினருக்கு அவசியம் என்று உணர்த்த,
"அடக்கமுடைமை" அடுத்த வைக்கப்பட்டது

அவ்வடக்கமுடையாரே ஒழுக்கம் பேண இயலுமாம்.
தன் துனிவாழ்வு நிலைக்கும் (ஆச்சிரமம்),
சமுதாய வாழ்வு நிலைக்கும் (வரணம்),
உதப்பட்ட அங்க்களைச் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதலே,
ஒழுக்கமாம்.
இவ்வொழுக்கம் சமுதாய இணைப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அவசியம்.
அதனால் "ஒழுக்கமுடைமை" தொடர்ந்த அதிகாரமாயிற்று.

இந்துக்கள் செயல் வீரர்களா? சொல் தீர்களா?

வாய்மையற்ற வாய்ச்சொல்லிலேயே தமது காலத்தைக் கழிக்கும் மனிதரையே இக்கலியுக காலத்தில் காணலாம். ஓர் இந்து செயல்வீரராக விளங்க பற்பல தீர்க்கமான மனித சமூகத்திற்கே நன்மை பயக்க செயலாற்ற வேண்டும். செயல்வீரராகப் பிரயத்தனமேதும் தேவையில்லை. நற்கரும்களாற்றும் தேவையில்லை. ஆதலால் இக்கட்டுரையில் யான் அறிந்தவை கண்டுகளித்தவை அல்லது செய்ததிற் சிவற்றை உதாரணமாகக் காணப்பித்து இந்துக்கள் செயல் வீரரே என்னும் கருப்பொருளையே நிலைநாட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவில் பல்லவர் மனினர் காலத்தில் அமைத்தவைபோல் சிவாலயம், வெள்ளையர் ஆடசிக்கலாத்தில், ஆங்கிலேய ஆடசிக்கே உறுதுணைபோன சேர்பொன்னம்பலம் இராமனாதனால் கொழும்பு மாதகரில் அமைத்தமை வீரதீர சைவச் செயல் அல்லவோ! இடச்சப், போர்த்துக்கேய ஆடசிக்காலத்தில் சைவசமயிகள் தாம் உணவருந்திய வாழையிலையைக் கூட வீட்டுக்கு வெளியே வீச அஞ்சிக்கூரையிற் செருகிய காலம் அன்று சைவசமயப் பணிகள் நடந்திருக்குமா? செயல்வீரர் இல்லாவிட்டில் இன்று இந்துசமயமும், இந்துசமயிகளும் இலங்கை இந்தியாவில் இருப்பதா?

யாழிப்பாண நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர், சிறுப்பிடிடி வைரவனாதர் தாமோதரம்பின்னை போன்ற இந்துக்கள், அச்சியந்திரசாலை அமைத்து ஏட்டுப்பிரதிகளாக இருந்த நால்கள் பல பதிப்பிட்டும், பத்திரிகைகள் பிரகரித்தும், விநியோகித்தும் இந்துக்களை இந்துவாக வாழ வைத்தமை அவர்கள் செயல்வீரமல்லவோ? கல்முனைக்கருகே, காரைத்திலிலே 1892ம் ஆண்டிற் பிறந்த சுவாமித்தமியில்வாகனம் எண்ணற்ற பிரயத்தனத்தால் பண்டிதராய், பட்டதாரியாய், அண்ணாமலையிலும், பேராதனையிலும், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். தமிழ்கலாச்சார ஆராய்ச்சியாளராயும், விளங்கினார். அவர்கூழுணவுதான் கிடைத்தாலும், “தமிழ்த்தாயின் அருளே அஃது” என ஏற்பவர். கொன்வென்றிலும், மட்டகளப்படுப் புனிதமைகேல் கல்லூரியிலும், யாழிப்பாணம் சம்பத்திரியார் கல்லூரியிலும் அதாவது கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலும் கல்விகற்றாலும் தமிழ்ப்பொழுதியிலும், கலாச்சாரத்திலும், இந்துசமயத்திலும் அபாரமான முயற்சியடையாய் விளங்கினார் என்பதற்கு மட்டகளப்படு

சிவானந்த வித்தியாலயமே இன்றும் சான்று பகிர்கின்றது. இதுவும் இந்துவினது செயல்வீரமல்லவோ?

சுதிர்காமத் திருத்தலத்திற்கே இந்து சமயிக்கு மட்டுமன்ற ஏனைய சமயிக்கும் அன்டடன் ஆதரவழித்த இராமகிருஷ்ண மட்டளதாபனத்தையும் அவர்களது வயல், புலம், கோவர்க்கம் யாவற்றையும் அரசுடைமயாக்கி மனித நேயப்பணியைச் செயலிளக்கச் செய்த பின்னரும் அப்பணியை வெள்ளவத்தையில் சுகல இலங்கை மக்கட்டும். என உலகமதகலாச்சார நிசந்தசிக்கும் செயற்படும்படியாக வசதிசெய்து கொண்டேயிருப்பது இந்து சமயியின் செயல் வீரமன்றோ? கோட்டைப்படுகையிரத வதானத்திற்கு அருகாமையில் இந்து கலாச்சார மண்டபம் கட்டக்கிடைத்த காணி 40 வருடங்களுக்குப் பின் அரசினால் கல்வீகரித்த பின்டும் வீடா முயற்சியால் கொழும்பு; வாழ இந்துக்கள் சேர் சித்தம்பலம்காடினர் மாவத்தையுள் இடவசதிபெற்று மாடிக்கட்டிடம் அமைத்து இதுவரை காலம் வரையும் இல்லாத வசதியை இந்துக்கட்டு செய்ய வில்லை? இதே போன்று கண்டியிலுமோர் மாடிக்கட்டிடம் இல்லையா? இவையனைத்தும் இந்துக்கள் செயல்லவோ!

கோபுரம் என்றால் மாவிட்டடிரம் சந்தசவாமி கோவிலில் என்ற நிலைமாறி முன்னேஸ்வரம். தம்பலகாமம் எனவந்து தற்போது கப்பித்தாவத்தை “சிவேஜூலன்” போன்ற இந்துக்கோவில்கள் நிகழவில்லையா? இவையும் இந்துவின செயல்வீரமே! இராவணனால் பூசிக்கப்பெற்ற “சிவவிங்கம்” இன்று முருகேச கவாமிகள் அயராமுயற்சியால் அமைத்த காயத்திறி பீடத்தில் மிரஸ்டை செய்து அருள்பாளிப்பதும் இந்துவின் செயல்தானே.

சின்மையா ஆச்சிரிய இலங்கைக் கிளைத் தலைவர் கல்வைரன் அவர்களது அயராத முயற்சியும் தொன்டமான போன்றோர் கணவுமாய் ஸ்ரீ இராமபக்த அனுமன் “ஆஞ்சநேயர்” ஆலயம் இரம்பொடையில் உருவாக்கியதும் சைவ சமயிகள் உத்வேகமல்லவோ. அந்த மனிதர்கள் எவ்வாறு தம்மைத் தன்னலமற்ற சேவைமார்க்கத்தின் மூலம் உயர்த்திக் கொண்டார்கள் என்பதை மட்டும் அந்தந்தச் சமுதாயம் ஏட்டளவிலும் உதட்டளவிலும் மட்டும் போற்றி வருவதனை விடுத்துச் செயலளவிலே பணியாற்ற முன்வரவேண்டும் இப்படியாகத்தான் இந்து சமய ஞானிகளும் “தன்னலமற்ற சேவை” மார்க்கத்தை எமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். இவையாவும் இந்துசமயிகளின் செம்மையான சிந்தனையையும் செயலாற்றலையுமே நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. மென்மேலும் பறபல சான்றுகள் இருப்பினும் மேற்காட்டிய வாதச்சாரபான கருத்துக்கள் எனது நிலைப் பாட்டினை நன்கு தெள்வாக்குமென்ற நம்பிக்கையட்டன் தும்பிக் கையான் ஆசியிடன் சுங்கநாத சஞ்சிசைக்குச் சமரப்பிக்கின்றேன்.

மாத்தளை நிற்சிங்கம்

தமிழர்களே உங்கள் வரலாறு தெரியுமா?

எமது வரலாற்றை அறிய விழைந் திருக்கும் இச்சந்தரப்பத்திலே, சிங்கள வரலாற்றிலே அதிகம் பயணபடுத்தப்படும் சொல் விஜயன் என்பதாகும். உண்மையில் இந்த விஜயன் யார்? அவனது பின்னனி என்ன? என்பது பற்றியும் நாம் கட்டாயமாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பது நல்லது.

கலாந்தி க. குணராசா “அழத்தவர் வரலாறு” என்ற தனது நூலில் விஜயனைப்பற்றிப் பின் வருமாறு குறிப் பிடித்துக்கிண்றார். வங்கதேச இளவரசி ஒருத்தி அரள் மன்னைய விட்டு வெளியேறி மகதநாடு நோக்கிச் சென்ற வணிகக் குழுவுடன் பயணப்பட்டாள். காட்டு வழியினால் இவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்த போது, வழியில் எதிர்ப்பட்ட சிங்கம் ஒன்று வணிகர்களைக் கொன்றுவிட்டு இளவரசியைக் கவர்ந்து சென்று இளைந்தது.

இதனால் இளவரசிக்கும், சிங்கத்திற்கும் சிங்கபாகு, சீச்சிலிலி என இரட்டைப்பிள்ளைகள் பிறந்தனர். சிங்கபாகுவுக்குப் பதினாறு வயதானபோது அவன் தந்தையான சிங்கத்தைக் கொன்று தனக்குரிமையான வங்கநாட்டிற்கு மன்னன் ஆனான். இவன் சகோதரியையே மன்றது தன் மனைவியாக்கினான். சிங்கபா என்ற நாட்டையும் தாமித்துக் கொண்டான்.

அவர்களுக்கு இரட்டையாக பதினாறு தடவைகளில் முப்பத்திரண்டு பின்னைகள் பிறந்தனர். அவர்களில் மூத்தவன் விஜயன். இரண்டாமவன் சமித்தன். விஜயன் மிகக் கொடுராமான நடத்தைகளை உடையவன். அவனும் அவனது தோழர்களும் தமது நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த இன்னைக்களைப் புரிந்தனர்.

இவனுடைய கொடிய செயல்களைக் கண்டு கோபமுற்ற நாட்டு மக்கள் அவனைச் கொன்று விடுமாறு மன்னனை வேண்டினார்கள். மன்னன் அவனைப் பலமுறை எச்சரித்தும் பயனற்றுப்போகவே விஜயனையும் அவனது தோழர்கள் எழுநாறு பேரையும் பிடித்து அவர்களது தலையில் அரைப்பங்கு தலையை வழித்து கல்மொன்றில் ஏற்றிக் கடல்வழி அனுப்பி விட்டான். அவர்களின் சப்பல் இலங்கையின் தாமிரபர்ணிக் கடற்கரையை வந்தடைந்தது.

விஜயனின் கதை முற்றுமுழுதான கட்டுக் கதையாகும். விலங்கு ஒன்றுக்கும், மனிதருலத்தைச் சேர்ந்த ஒருத்திக்கும் பிறந்த மன்னன் ஒருவனின் வழிவந்தவர்களாக விஜயனைக் காட்டுவதும், சிங்கள மக்களின் பரம்பரை அவ்வாறான “சிங்கம்” ஒன்றின் வழியானது என்று கூறுவதும் உண்மையில் சிங்களமக்களுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையாது. விஜயனின் கதை சிங்கள முதாதயரின் வருகையைக் குறிக்கும் குறியிடாகக் கருதலாம். எனினும் இக்கட்டுரைக்கதையின் தோற்றத்திற்குப் பெலத்த மத ஜாதகக் கதைகளே சுருப்பொருளாக அமைந்தனவென வரலாற்று அறிஞர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

தாமிரபர்ணியில் வந்திறங் கிய விஜயன் இயக்கத்தலைவியான குவேனியை மனந்து கொள்கிறான். இவர்களது திருமண விழா இயக்க மக்களது சிறிஸ்சவத்து நகரில் நிகழ்ந்தது. திருமணக் கொண்டாட்டத்திற்கு வந்திருந்த இயக்கர்கள் அனைவரையும் குவேனியின் ஒத்தாசையுடன் விஜயனும் தோழர்களும் அழித்தொழித்தனர். குவேனி என்ற திராவிட முதாதையைப் பெண் தனது காதல் போதையால் செய்த தவறால் இயக்க மக்களின் ஒரு பகுதியினர் அழிந்தொழியினரிட்டது.

ச. பிரதீபா

சுடர் ஒளி

(சனாதன தர்மக் கழகம்)

தெரிஞ்சு கொள்ளனும் பெண்ணே!

திருமதி. செ. கல்யாணசுந்தரம்

பெண்கள் அழகான உடைகளை அளவறிந்து உடுக்க வேண்டும். ஒரு பெண் உடுக்கும் உடையால் மற்றவர் கண்ணுக்கு இதமும், இனிமையும், குளிர்ச்சியும் உண்டாக வேண்டும். "உள்ள தானுண்பது உடுப்பு பிறர் காண்பது" ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷேக்ஸ்பியர் உடுப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை அழகாகக் காட்டுகின்றான் "Appared Costly be thy habbit but not gaudy Appared Proclaein the man" உனது உடை தரமானதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அசிக்கமாக இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் ஒருவனின் உடையே அவனை உலசிற்கு வெளிப்படுத்துகிறது. எமது இந்து ஆலயங்களில் இருக்கும் அம்பாள் முர்த்தங்களைக் கொண்டு மனம் ஆளந்திக்கிறது. அங்கு உள்ளுகின்றது. பகுதி பிறக்கின்றது. காம உணர்ச்சி சிறிதளவும் பிறப்பதில்லை. இந்த உயர்ந்த தத்துவத்தை எமது பெண்கள் உணரவேண்டும்.

அன்டுள்ள இதயம் எந்தநிலையிலும் அழகை உதித்துக் கொண்டு இருக்கும் என்ற உண்மையைப் பெண்கள் உணரவேண்டும். அசிலம் முழுதும் அழகை விரும்புகின்றது. "அழகு" என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்குத் தமிழ் இலக்கியம் பதில் தருகின்றது. "திரு" என்பது கண்டாரால் விரும்பும் தன்மை நோக்கம். பெண் என்றால் அழகும் புனிதமும் சேர்ந்த ஒரு இயற்கைச் சேர்வையாகும். புனிதம் கெட்டால் முக்கும் முழியும் வெறும் முக்குழுழியாகவே இருக்கும். எனவே பெண் என்றால் புனிதம் எனப் பொருள் கூறலாம். என்னைத்தில், இதயத்தில், செய்கையில், உணர்வில் புனிதம் பொங்கி நிற்கும் பக்குவமே ஒரு பெண் எனலாம். நாலடியாரில்

"**குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டமுகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல நெஞ்சத்து நல்லம் நாம் எண்ணும் நடுவு நிலமையால் கல்வி அழகே அழகு**"

எமது பெண்கள் நலமுற வேண்டில் இளமையில் முதுமையை விரும்பி வரமாகப் பெற்ற எமது ஓவை முதாட்டியார் அழகாகத்தந்த வரைவிலக்கணத்தை ஊன்றி உணர்ந்தாக வேண்டும்.

தீர்மானம் அத்திறமும்

கர்ணனுக்குக் கடும் ஒன்றுமறியாத,
சோதனைக் காலம் குதாட்டத்தில்
நெருங்கி விட்டது.
எதிர்பாராத விதமாக அனுபவமற்ற
ஒன்று குருதிச் சேற்றில் துணைகொண்டு சிக்க வைத்து. அவரது இராஜ்ஜியத்தைப் பகுற்கொள்ள போல அபசரித்துக் கொண்மர்களே, அப்போது இந்தத்தரம் எங்கேயப்பா போயிற்று? கயவர்கள் தாம் தமக்குத் துண்பம் வரும் போது தமது தலைவிதியை நொந்து கொண்டு. தாம் முற்பகல் செய்த திலினையே, பிறபகவில் துண்பமாய் வந்துள்ளது என்பதை உணர மறுப்பார். "நீ உனக்கு ஆபத்து வந்துள்ள இந்த நேரத்திலே தர்மத்தை துணைக்கு அழைக்கிறாயே. அன்ற அந்தப் பாஞ்சாவியை மன்றத்திலே துச்சாதனன் துகிலுரிந்த போது நீடும் அதற்கு உடந்தையாகத்தானே இருந்தாய்? அவனைத் துரியோதனன் தன் தொடைமீது வந்திரு என்று எண்மாக அழைத்த போது

அதனை ரசித்துக் கொண்டு நச்சப் பாம்புகளுக்கு இருந்தாயே. அந்த வேளையில் தர்மம் என்று ஒன்று இருப்பது உனக்கு நினைவில் வரவில்லையோ? அந்த அபவலை கதறித் தடித்தபோது தர்மத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாத ந் உனக்கு ஆபத்து வரும் போது தர்மத்தை நினைவுபடுத்தவது என்கு சிரிப்பைத் தருகிறது.

“அன்றொரு நாள் வீழனுக்கு நஞ்சுடி ஏரியில் தூக்கியெறிந்தீர்களே

இரையாக, அப்போது அது தாமம் என்று புரியவில்லையா? “மீட்டுமொரு நாள் அரசுகு மாளிகையில் ஐந்து பேரரயும் எரித்துச் சதித்திட்டம் போட்டர்களே, அப்போது தர்மத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை சிறிதும் வரவில்லையா? “இளங்கிங்கம், பச்சிளம் பாலகன் அபிமன்யுவை அனைவரும் குழந்து கொண்டு பின்னாவிருந்து தாக்கிக் கொண்டிர்களே அப்போது யுத்த தர்மம்

வார்த்தகநூடன் வினாயாருங்கள்

அன்பைப் பெறுத்தமட்டில், அன்பெனும் மனோசக்தியை, எவ்வாறு நேசிப்பது என்பதே, ஒருமுறை உருவாக்கி விட்டோமென்றால், நேசிப்பது என்பது மனதில், யாரை நேசிப்பது என்பதைவிட, முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. முறைப்படி வளர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய, நம் அன்டு எத்தகைய குழநிலையிலும், வஸ்லமையும் திறமையுமாகும். நாம் அன்டு செலுத்த, அன்டு விளைகின்ற செழிப்பான், முழுச்சதந்திரத்தையும் பெற்றுவிட்டோம், விளைநிலமாகி விடுகிறது.

அன்னையைப் பொறுத்தமட்டில் யாரை நேசிப்பது என்பதைவிட என்றவாறு ஆரம்பித்து இப்பந்தியை ஒழுங்குபடுத்தி எமக்குத் தபால்டடையில் சனாதன தர்ம யுவ விழிப்புணர்ச்சிக் கொழும்புத் தலைமையகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கவும். இதில் வெற்றி பெறுவோருக்கு ஆறு மாதகால சஞ்சிகை இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்

குறளமுதம்

விநாயகசோதி

சென்ற இதழில் இறைவனுக்கும், அறத்திற்கும் உள்ள விருப்பையும், மனிதனுக்கும், அறத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பையும், அதன்மூலம் கிடைக்கும் பலாபலன்களையும் பார்த்திருந்தோம்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே அறம் அறம் என்று வலியுறுத்தி வருகிறாரோ அது உண்மையானதா? மனித வாழ்விற்கு அத்தியா வசியமானது: தானா? என்று என்னைக்கூடும். ஆம் நிச்சயமாக மனிதவாழ்வின் கருவுலமே அறம்தான். திருக்குறளை வெறுமனே படித்து விட்டு ஆசிரியர் எழுத முற்படுகிறார் என்று நினைத்து விடாத்திர்கள். கடந்த முற்பத்தொரு ஆண்டுகளாக 1969ம் ஆண்டு திருவள்ளுவப்பெருமானின் 2000ம் நூற்றாண்டு நிறைவே விழாவை மிகப்பெரிய அளவில் வடமாகாணர்தியாக இன்றுவரையும் திருக்குறளைஅய்விற்கு உட்படுத்தி நடைமுறை வாழ்க்கையில் இது சாத்தியந்தானா என்பதை மிக ஆழமாக ஆராய்ந்த பின்னரே. அதன் பயனையும், உண்மைத் தன்மையினையும் வாசகர்களும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பில் இதை எழுத முற்படுகின்றேன்.

திருக்குறளும் அடிமான ஆராயச்சிக்குரிய பொக்கிஷும் தான். அன்றலர்ந்த மலர்போல் என்றும் புதுநறுமணம் வீசி வருவதே ஆழமாக ஆராயும் போது புலப்படுவதைக் காணமுடியும். இன்னும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் சென்றாலும் அன்றைய நாகர்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப திருக்குறள் விரிவடைந்து கொடுப்பதைக் காணப்படு தின்னனம். திருக்குறள் ஆராயச்சிக்குரிய நூல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உண்மைதானா? திருக்குறள் எழுதப்பட்ட முறையே ஆய்விக்குரிய முறைதான் விஞ்ஞான கூடத்தில் நீங்கள் ஒரு விடையத்தை ஆய்வு செய்யும் போது நான்கு முறைகள் கடைப்பிடிப்பதைக் காணப்பீர்கள்.

1. தேவையான பொருட்கள்
2. செய்முறை
3. அவதானம்
4. முடிவு

இதற்கு உதாரணமாக ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம். எம் வாழ்வில் நெருக்கமான அதிகாரமாகிய இலவாழ்க்கையை எடுத்துப் பார்ப்போம்.

1. தேவையானவர்கள் இவ்வதிகாரத்தில் முதல் முன்று குறள்களிலும் சட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அவையாவன

பெற்றோர், மனைவி, மக்கள் (குறள் 41) தறவிகள், ஏழைகள், இறந்தோர் (குறள் 42) இறந்த உறவினர்கள், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், அத்துடன் நாள் (தான்) (குறள் 43) இங்கு பதினொருபேர் இவ்வாழ்வானில் செய்கைக்கு உரியவர்களாக காட்டப்படுகின்றனர்.

2. செய்முறையைப் பார்ப்போம் பழிபாவது திற்கு அஞ்சி உழைத்துத்தான் மேற்குறியவர்களுக்கு கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் (குறள் 44) அச்செயலைச் செய்யும் போது ஒவ்வொரு செயலும் அன்பும், அறஞும் கலந்திருக்க வேண்டும் என்றும் (குறள் 45) அப்பொழுதுதான் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பண்பையும், பயனையும் தருமென்றும், அறத்தை மையமாகவைத்தே வாழ்க்கையை நடாத்திவர வேண்டும் என்றும், அதைத்தவிர்த்து திறவழிகளில் சென்று ஏதனையும் கூடுதலாகப் பெற்றுவிட முடியாது என்றும் (குறள் 46) செய்முறை காட்டப்படுகிறது.

3. அவதானத்தைப் (Observation) பார்ப்போம் மேற்கூறப்பட்ட செயல்முறையில் “முயல்வாருள் எஸ்லாம் தலை” அதாவது வாழ்க்கையில் உயர முயற்சிப்பவர், எல்லோராயும் விட உயர்ந்த இடத்திற்குச் செல்ல முடியும் என்பதையும் (குறள் 47) அப்படி மேற்குறிய நெறிமுறையில் வாழ்க்கையை வாழுமிடத்து தவம் செய்வோராயும் விட உயர்ந்த நிலையில் காணமுடியும் என்பதையும் கூறி (குறள் 48)

4. இப்படி முடிவுரை கூறுகின்றார் இல்லாழ்க்கையே அரச்செயலென்றும் (குறள் 49). மேற்கூறப்பட்ட செயல்முறையில் இவ்வலில் வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தால் இறைவனின் அஞ்சுக்குள் வைக்கப்படுவான் என்பதை

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.” (குறள் 50)

என்று முடிவுரை கூறுகின்றார். ஆகவே, திருக்குறள் ஆய்வுர்தியாக எழுதப்பட்ட வாழ்வில் நாலே. அதை ஒவ்வொருவரும் வாழ்வில் ஆய்விற்குட்படுத்தி பார்க்க வேண்டும். மீண்டும் மறு இதழில்.....

நன்றி

எம்மந்திரத்திற்கும் இறையானது திருமந்திரம்

நாட வல்லார் கட்கு நமன் இல்லை கேடு இல்லை.
நாட வல்லார்கள் நரபதியாய் நிற்பர்.
தேவல்லார்கட்குத் தெரிந்த பொருள் இது.
காட்ட வல்லார்கட்குத் கூறலும் ஆகும்.
(திருமந்திரம்)

வெறும் பொருளைத் தேடி அலையும் மனிதன் தனக்குள் இருக்கும் மெய்ப்பொருளை நாடும் வல்லமை பெற்றிருந்தால் அம்மனிதனுக்கு மரணபயம் இல்லை. மரண பயம் இல்லாத மனிதனுக்கு ஒரு கேடும் இல்லை. மெய்ப்பொருளை நாடிப்போக வல்லவர்கள் (ஞானிகள்) மக்களின் தகமையைப் பெறுவர். இந்த நிலை எய்தியவர்கள் இயல்பாகவே மக்கள் கூட்டத்தின் தலைவர்களாகிக் கலங்கும் மனித குலத்தை ஈடேறும் பணியில் ஈக்கொடுத்து நிற்பார்கள். காரணமில்லாக கருணையாளர்களாக, திருவருட்செல்லவர்களாக விளங்கி நிற்பர்.

தலைமைக்கு அலைந்து, ஈக்கேந்தி நிறச மாட்டார்கள். மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து ஒதுங்கி நின்று மக்களின் நன்மையை மட்டுமே கருதி அயராது உழைத்துக் கொள்ளப்பே இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஞானிகள் அறிந்த பொருள் இது-மெய்ப் பொருள் பக்குவிக்டு மட்டும் இதைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தடையையும் திருமூலர் போட்டு, முன்னேச்சரிக்கை செய்துள்ளார். நரபதி ஆகும் ஆசை எல்லோருக்கும் இயல்பானது. அதற்குத் தகுதி எல்லோரிடத்திலும் இல்லை. மக்கள் படிப்படியாகத்தான் ஆளம்சீத்தில் முன்னேற முடியும். அதற்குத் திருவருள் இன்றியமையாதது.

“குருவருள் இன்றித் திருவருள் இல்லை” எனவே தமது சர்க்குவின் அருள் பெற்றே மெய்ப் பொருளைத் தேடத் தொடங்க வேண்டும். உயிர் எங்கிருந்து வந்தது? உடம்பு எப்படி வந்தது? பிறப்பினது? நோக்கம் என்ன? என்ற வினாக்கள் அளந்தது சும் திரு மூலர் விடை தருகிறார்.

திருமூலர்சங்கம்

இந்துவின் மரணமும் பெரும் செலவும்!

ஒரு பிரயச்சாரி அல்லது வேறு ஒருவர் அகாலமரணம் அடைந்தால் அவருக்கு ஆறுமாதத்தின் பின் அந்தியெட்டி செய்கின்றார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் வாழுக்கையில் எதையும் அனுபவிச்கவில்லை. ஆதமா தனது இறக்கும் காலம் வரும் வரையும் அது அங்கேயே சுத்திக்கொண்டிருக்கும். அதனால்தான் ஆறுமாதத்தின் பின் அந்தியெட்டி செய்கின்றார்கள். பொதுவாக ஒவ்வொரு வர்ஷத்தாருக்கும் ஒவ்வொரு முறை இருக்கின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு ரிஷிகளின் வழியாக ஒவ்வொரு கோத்திரம் காணப்படுகின்றது. பிராமணருக்கு 4 கோத்திரம் இருக்கிறது. இதற்குள் பல பிரிவுகள் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தம் வம்சாவழியில் உதித்ததையே பின்பற்றி வருகிறார்கள். அதனால் ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும் ஒவ்வொரு முறை காணப்படுகிறது. பொதுவாக பிராமணருக்கு 11 நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு 31 நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 31 நாள் என்பது ஒரு சற்று. 27 நாள் ஒருவர் இறந்தவருடைய தீதி. தீதிதான் சிரார்த்தம் இறந்தவருடைய நட்சத்திரத்தை விடத் தீதி தான் முக்கியம். வளர்பிறையா, தேய்பிறையா என்று தீதி பார்த்து அடுத்த தீதி வரும் போது கிட்டத்தட்ட 31 நாளுக்குக் கிட்ட வரும். இதைவைத்துத்தான் அந்தியெட்டி, சமின்டிசாணம், சிரார்த்தம் என்பன செய்தல் வேண்டும். இவை செய்தமின்பு காதம் மாதம் மாசிகம் செய்யப்படும். இதன் பின்னர் வருடம் வருடம் செய்வார்கள். ஆனால் சிலர் இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு நாளே செய்துவிடுவார்கள். இவ்வாறு செய்தல் தவறு, முறைப்படி செய்கல் வேண்டும்.

இன்னொரு பிறவி எடுத்த உயிருக்கு என் வருடம் வருடம் கிரியை செய்ய வேண்டும்? பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணர் கூறுகின்றார் அதாவது சிரத்தையுடன் செய்வது மட்டுமல்ல இறந்த மனிதர் எப்படிம் இறக்கலாம் அல்லது அடுத்த நாளே பிறந்து இறந்து மறுபிறப்பு எடுக்கலாம். ஒருவருடம் சென்றும் பிறவி எடுக்கலாம். அதுஅவரவர் செய்த பாவடினானியத்திற்கு ஏற்பப் பிறவி எடுக்கும். இறந்த பிதிர் மோடசம் அடைவதற்காக நாம் சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டும். அது பிறவி எடுத்தால் அது நல்ல பிறவி எடுப்பதற்காக செய்ய வேண்டும். வருடா வருடம் அவரை நினைப்பதற்காக இந்தப் பிதிர்க்கடன் செய்ய வேண்டும். ஆதமா சாந்தியடையவும். ஆதமா திரும்பப்பிறவி எடுத்து கலாபபடாமல் இருப்பதற்கும் செய்யப்படல் வேண்டும். செய்ப வருக்கு ஒரு நிம்மதி கிடைக்கின்றது. அதாவது, சாந்தி கிடைக்கிறது.

ஞ. சுமதி

தாழ்வு மறப்பான்மை யாருக்கு?

வேற்றுமை தோன்ற மூலகாரணமாகின்ற மதிப்பீடானது, தன்னம்பிக்கையை அளக்க வைப்பதினாலும், பலவீளாத்திறகு உரமட்டுவதினாலும், மனிதநடத்தைகளில் மாற்றமேற்பட்டுத் தன்னையறியாது தாழ்வான செயல்களை அற்றவதற்குத் தான்டுகின்றது. இதனால் முயற்சிகளும் சிந்தனைகளும் திசைதிரும்பித் தாழ்ந்த போக்குகளிற்கு இடமளிக்கின்றது. மதிப்பிடானது, சிலரை உயர்த்தியும், சிலரை அழிவுப்பாதைக்கும் இட்டுச்செல்கின்றது. அதாவது மதிப்பீடால் உயர்ந்தவர்களும், நிலையிழுந்த வாழ்ந்தவர்களும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

தன்னைச்சிறந்தவர், போற்றுதற்குரியவர், மிகப்பெரியவர் என நினைப்பது மற்றவர் தன்னை அவ்வாறு பெருமைப்படுத்த வேண்டும் என விரும்புவது என்பன தற்பெருமைகளே. இவ்வாற்குப்பவர்கள் பெருமை கிடைக்காத இடத்து, விரகதி அடைந்து தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு அடிமைப்பட்டு செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்கின்றனர். பகவத்கீதையில் பகவான் கூறுகின்றார் சுகம்-துசுகம், இளபம்-துளபம், வெற்றி-தோல்வி, புகழ்ச்சி-இகழ்ச்சி, மானம்-அவமானம், நட்பு-பண்கமை, அழகு-அவலட்சணம், செல்வம் வறுமை என எத்தகைய செயல்களும் வாழ்வோடு நிகழ்கின்றன. இதனால் விருப்பு-வெறுப்புக்கள் தோன்றுகின்றன. இச்செயல்களில் சமநிலையை ஏற்படுத்தி, இயல்புகளுக்கு ஏற்ப எங்களை மாற்றி, எந்த ஒரு பாகுபாடான நிலையையும் தாங்கிக் கொள்ளும் போது முயற்சிகள் வெற்றியடைகின்றன. எவ்வளங்களும் சிந்தனைகளும் விருத்தி அடைகின்றன. தாழ்வான போக்குகள் அகற்றப்படுகின்றன.

மற்றவர்களின் மதிப்பீடுகளில் நாம் வாழ்ந்து போகின்றோமா? அல்லது நம்மை நாமே குறைத்து மதிப்பீடுகிறோமா? எனப்பலவித தான்டுதல்களும், பலவீணக்களும் நம்மைத் தாக்குகின்றன. இவற்றுக்கு உந்துசுக்தியான வேற்றுமையால் தோன்றும் இடர்களை இனக்கண்டு சமரசத்தைக் காணுதல் வெற்றியாறும் எல்லாக் கெட்ட செயலும் மனிதர்களிடத்தே தோன்றும் இதற்குத் தாழ்வு மனப்பான்மையே காரணமாகும். எல்லாப் பொருள்களின் மதும் குரியவெளிச்சம் சமனாகப் படுகின்றது. அவ்வெளிச்சத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் அந்தந்தப்பொருள்களின் இயல்பைப் பொறுத்

ததாகும். அவ்வாறே வெற்றுமைகளால் மனதினால் ஜெட்கும் மதிப்பீடு இயல்டுகளைப் பொறுத்தச் சமணாக வாழ்தல் வேண்டும்.

வெற்றுமை காணபது அறியாமையின் விளைவாகும். தாழ்வு; மனப்பான்மையை அகற்ற வேண்டுவதெல்லாம் பழிர்சியும். எச்சரிக்கையுமாகும். அவ்வாறு; செயற்பட்டால் தாழ்வு; மனப்பான்மையை அகற்றிடலாம். நிலத்திலே துள்ளி விழுந்து வருகின்ற மீனானது; அருகில் நீர் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளா விட்டால் அதுபடும் துயரத்துக்கு அளவில்லை. ஆகவே சமரசத்தை மனதுக்குள் கொண்டு வராவிட்டால் நாம்படும் துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் அளவேயில்லாமல் போய்விடும். வெற்றுமையிலே ஒற்றுமையைக் கண்டு தாழ்வுமனப்பான்மையிலிருந்து; விலகிச் சமரசத்தால் உயர்வாழ்வை வாழ்வோம்.

ஸ்ரீ. கா. ஜெயராமன்

(ஸ்ரீ இராமசிருஷ்ண விவேகானந்த பேரவை) பதுளை,

இந்துமதமும் இன்றைய இளைஞர்களும் இளைஞர்களே;

இந்துமத நூல்களைப் படியுங்கள் உங்களுக்கு ஆசான் தேவையில்லை! நீங்கள் யாரிடமும் புத்திமதிகேட்கத் தேவையில்லை. உங்களின் உள்ளே ஓரானம் பிறந்தவிடும் உங்களின் உள்ளே ஒரு ஆசான் உங்களைத் தேடி மற்றவர்கள் வருவார்கள். இன்றைய இளைஞர்கள் தெய்வவழிபாட்டில் முழுமையாக இல்லை என்கூறமுடியாது. கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். திருந்று பூசுகின்றனர். கலாச்சார உடைஅணிகின்றனர் (சிலர்). ஆனால் ஆலய வழிபாடு மட்டும் அங்கொரு கண்ணும் இங்கொரு கண்ணுமாக அலைமோதுகிறது.

ஆசைக்கடலில் மனதை அலையவிட்டு. ஆலய வழிபாடு செய்து என்ன பயன். உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தாமல் இலட்சியப் பானத்தில் செல்லப்பார்ப்பது திசையில்லாத பயனத்தைப்போன்றது. திசைகாட்டியின் மூளை எப்போதும் வட திசையைக் காட்டுவது போல இவர்களின் மனம் காணப்படுவதில்லை. இன்றைய இளைஞர்கள் பணத்துடனான ஆடம்பர வாழ்க்கை, காதல்ஆசை, நவநாகரிகப் போக்கு நடை, உடை, பாவளன், உள்ளாச்சகலாச்சாரம் ஆசியவற்றையே தேவையெனக் கருதுகின்றனர்.

இளைஞர்களே! “உலகில் மிசுப்பெரிய செயல்களைப் புரிந்தவர்கள் என்முகவே” என்று கவாமி விவேகானந்தர் சொல்லியிருக்கின்றார். மற்றும் நவநாகரிகப்போக்கால் பொனதப் பொருளுக்கு அடிமை ஆகின்றனர் உள்ளாசப்போக்கிலேயே இந்த மதச்சலாச்சாரம் அழிந்து கொண்டு போகின்றது. இவற்றைவிட இன்றைய இளைஞர்கள் காதவில் தோலவியற்றதும் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்த முடியாது அலைமோது சின்றனர். சிலர் மனதோயாளியாகின்றனர், சிலர் போதைக்குச்சுட அடிமையாகின்றனர். ஏன் தற்கொலைகூடச் செய்த கொள்கின்றனர் அதைவிட இந்துமதத்திலிருந்து மதமும் மாறுகின்றனர்.

தன்னம்பின்கையில்லாத இவர்கள் எப்படி எதிர்காலத்திற்கு முகம் கொடுக்கப் போகின்றனர்? “எந்தவொரு பொருளிலும் அளவுக்கத்திச் பற்று வைக்காதே” என்று கவாமி விவேகானந்தர் சொல்லியிருக்கின்றார். எதிலும் பற்றற்ற வாழ்க்கையே சிறந்தது. தோல்விசுவலீ ஒருந்து விடுபட உங்களின் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தத் தீயானம் செய்யுக்கள். “சித்தர் ஞானக்கோவை” என்று; வழங்கப்படும் நூலில் படித்துதார், சிவபாக்சிய, பத்திரிகிரிய பாடல்களை மனப்பாடும் செய்தால் பெண்ணாசை குறையும் எனக் கண்ணதாசன் அர்த்தமுள்ளிடுது மதத்தில் வரைந்துள்ளார்.

நிங்கள் பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது அர்த்தமுள்ள இந்துமதத்தைப் படித்துவிட்டுச் செயற்படுங்கள். அவசரப்பட்டு அழுகில் மயங்கிவிடாதீர்கள்.

“கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குக் கத”

என்று வள்ளுவன் குறவில் சொன்னதுபோல பயனற்ற நூல்களில் காலத்தை வீணாக்காதீர்கள், பண்பாடற்ற நன்பர்களால் மனம் பாழாகும்.

பழகாதீர்கள்! “முதற்கோணல் என்றால் முற்றும் கோணல்” எம் பழமொழி கூறகின்றது. சுதைப்புத்தகம், நாவல், மரமத்தொடர், காதற்கதை மற்றும் எல்லாம் பணவுகுவாய்க்காச வர்த்தக நோக்கில் எழுதப்படுபவை இவை எம் வாழ்விற்கு உதவாது.

சமய நூல்களைப் படியுங்கள், ஆனாலைச் சஞ்சிசை படியுங்கள், இந்துமதக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடியுங்கள், உங்கள் மனதில் உறுதி தோன்றும் இவற்றை என் அனுபவத்தில் கண்டுகொண்டு இருக்கின்றேன். “மனிதத்துணை அனைத்தையும் விட இளைவன் எல்லையற்ற பெருமையை உடையவன்” எனசெவாமி விவேகானந்தர் சொல்லியிருக்கின்றார்.

இளைஞர்களே!

விழித்துக்கொள்ளுங்கள், இலட்சியத்தை அடையும் வரை முன்னேறிச்செல்லுங்கள்.

பொன். பாலமுருகன்

(ஸ்ரீ இராம சுருஷா விவேகானந்த பேரவை, பதுளை,

வாழ்நாளில் பொய்யரைக்கத் தன்னப்பட்டதா தமிழினம் !!!

வாய்மையையே வாழ்க்கையாக வாழ்ந்த அரிச்சந்திரன்,
தாய்மையாக வாய்மையை வளர்த்திட்ட வள்ளல்,
தாய்மை நிறை கையெழிட்டும் வாய்மைக்காக்கத்தோற்றுவன் தசராதன்.
பொய்மையை மனதால் நினைத்திட்ட தருமரோ தண்டிக்கப்படுகிறார்.

வியாபாரிக்குப் பொய்யும் ஒரு மூலதனமா?
வியாபாரத்தில் பொய்யருக்குத்தான் வேதனமா?
நோயாளிக்கு வைத்தியர் பொய்யரைத்திடுவார் - அது
நோயால் நோயாளி நோகமலிருப்பதற்காகவன்றோ!

தாக்க அடிப்படையில் வாதிடும் வழக்கறிஞர்கள் - தம்
வர்க்கமென வந்து வழிந்து நிற்போரிற்காய்ப்பொம் பேசிடுவர்.
நோக்கமில்லாது பொய் கூறிடும் இவர்களுக்குப்பன
ஏக்கங்களும் அடிப்படையாய் அமைந்திடும்.

தொடக்கத்தில் "ஒரு பொய் மட்டும் கூறலாம்" எனப்
படபடக்கும் மனம் பாவிகளாகிய எமக்குண்டு - அதுவே
சடசடக்கும் அளவிற்குச்சடுதியாக வளர்ந்து பின்பு
மடமடவெனப் பலட்டநைகளைப் பிறப்பிக்கும்.

கனவு; காண்கையிலேயே பொய் கூறும் மனிதன்
நனவு; வாழ்க்கையிலா, மெய் கூறப்போகிறான?
தினமும் திகட்டாது புரையுரைத்திட்ட எமக்கு + எம்
மனமும் திரையிடப்பட்டிருப்பது புரியாதிருக்கிறது.

வல்வதான் விஞ்ஞானத்திலும் விதிகள் பொய்யாகின்றன!
நல்லதான் மெஞ்ஞானத்திலும் ஞாலத்தைப்பொய்யென்கின்றன.
இதைவிட எல்லோரும் பொய்பேசுகின்றனர் எனபதற்காக,
நல்ல உள்ளமுடையோர் பொய்யுரைத்திடலாமோ!

தீயதல்வாத சொல்லைச்செப்பல் வாய்மை - மற்றவரின்
தூய மனம் நோகாது பேசுதல் வாய்மை
தீயதாயினும் உள்ளதைக் கூறல் வாய்மை - எம்
வாயால், நடந்ததை உரைத்தல் வாய்மை

உள்ளத்தால் பொய்யுரையாதிருப்பின் உலக உத்தமர்களின்,
உள்ளத்தில் உயர்வாயிருப்பான். தானம், தவம் புரிவோவாவிட,
உயர்ந்தவனாகிவிடுவான். மனதால் தூயவனாகிவிடுவான்.
உயர்ந்த உள்ளத்தை சக்தியை உள்ளக்கத்தே உணர்ந்திருப்பான்.

இன்றிவிருந்து பொய்யுரையாமையைத் தனியறமாக்கி
நன்றாகவாழ். நல்வெளம் பொருகிட நடந்திடுவோம் - இல்
முன்றவில் நிலா ஆதவர்த்தனமாய் ஆரோக்ஷிப்பது போலே
இன்றிவிருந்து பொய்யுரையான மயைப்பொது அறமாக்கிடுவோம்.

சகத்தில் சகத்தன்.

ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு யோகாசனம்

உடல், உள் ஆரோக்கியம் ஒருவரின் ஆக்கபூர்வ வெற்றிக்கு
வித்திடும். சுவரில்லாமல் சித்திரம் வரைய முடியுமா? அந்த
வகையில் உடல், உள் ஆரோக்கியமற்ற மனிதனால் எதையும்
திறன்படச் செய்ய முடியாது. இங்கு ஆரோக்கியம் என்பது
உடல், உள்ளம் இரண்டினத்தும் வளர்ச்சியையும் ஒருங்கே
குறிக்கும். இதையே ஆக்கித்ததில் "Health includes the
health of the body and the mind" என சுவாமி ஜோதிர்மண
எந்தா "யோகப்பயிற்சிகள்" என்ற தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யோகாசனம் மட்டுமே உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும்
ஒருங்கே சிறந்த பயிற்சியையும், மன அமைதியையும் தரவல்லது.
முறையான யோகாசனம் பயின்ற ஒருவர் அன்பு, அஹிம்சை,
அமைதி, சத் தியம், சாந்தி, பொறுமை முதலிய
நற்பன்துகளைஇலகுவாக அடையுமுடியும். மேலும் சுவாமி
சிவானந்தா யோகாசனம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "Yoga is a
Scientific system that makes you the master of your
senses, instead of being a slaves to them and it is not
a religion yet it embraces all religions" என்றும் "Yoga
can teach the young the wisdom of age and teach the
old the secret of youth" என்றும் சிறப்பிக்கின்றார்.

இராஜயோகத் தினாள் வே அடங் சியிருக்கும்
யோகாசனத்திலுள்ள அடடாங்க யோகங்களாவன இயமம்,
நியமம், யோகாசனம், பிரணாயரம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை,
தியாளம், சமாதி என்பனவாகும் எனவே இயமம் நியமம்
என்பவற்றைக் கடைப்பிடியிப்பதன் மூலம் யோகாசனத்தை
இலகுவாக அடையலாம். இங்கு இயமம் என்பது அகிம்சை
(Non - Violence) சத்தியம் (Truthfulness) பிரமச்சாரியம்
(Sex- Sublimation) கள்ளாமை (Non - Stealing) யாவற்றையும்
உண்டாக்கும். நியமம் என்பது உடல் உள்தாய்மை (Purity)
சந்தோஷம்(Contentment) கலதெழு (Austerity) இறைவனை
சரணாகத்தியடைதல், தினமும் இறைதூற்களை படித்தல்,
இறைநாமத்தை உச்சரித்தல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும்.
யோகாசனத்தின் மூலமே இவ் இயம், நியமங்களை தொடர்ந்து
கடைப்பிடிக்க முடியும். எனவே யோகாசனம் பயிலும் யாவரும்
நோயற்ற உடல், அதிகசித்தனையும், விழிப்பும் உடைய மனம்,
பரிபூரணமடைந்த உள்ளக்(Cheerful mind) ஆசியவற்றுடன்,
வாழ்க்கைப் பயணத்தை வெற்றிக்காரிக் கொள்ளக் கூடிய
பாதையை மிகச் சுலபமாக அடைவர் என்பது தின்னனம்.
எனவே "யோகா பயில்வோம் யோகா பெறுவோம்"

த. சோகார்த்திகேயன்.

அருச்சனா அபாய்

இன்றும் எம் மக்களிடையே அழியாமல் காணப்படும் பழக்கத்தில் ஒன்று இடிச்சத்தம் கேட்கும் போது “அருச்சனா அபாய்” என்று கூறும் வழக்கம் இதற்குச் சார்னாம். பஞ்சபாண்டவர்கள் ஜவஹர் மந்து தேவர்களின் அருளால் பிறந்தவர்கள் என்பது பாரதம் கூறும் உண்மை. இதில் இந்திரனது அருள்பெற்று ஸுநித்தவன் அரச்சனன். இந்திரனின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை மழை, இடி, மின்னல் எல்லாம். “அரச்சனன் பெயனர் உச்சரித்து அவனிடம் அபாய் அடைபவர்களைத்தான் ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன்” என்று இந்திரன் வாக்குத் தந்திருந்தான் என்றும் மகாபாரதச் சம்பவம் ஒன்றையும் ஆதாரமாகக் கூறுவார்கள் நம் பெரியோர்கள்.

என்ன? இப்படியும் நல்லதோரு முடநம்பிக்கையான கதையா என்று என்னத்தோன்றுகிறதா? நாங்கள் அப்படி எவ்வளவினால் என்னியத்தான் தவறு. ஒருநல்ல பழக்கம் வலுப்பெற இந்தக்கதை உதவினாலும் இதற்கு விஞ்ஞானித்தியிலான விளக்கம் ஒன்று உண்டு.

நமது காதிலுள்ளே மெல்லிய சவ்வு ஒன்று உள்ளது. ஒன்றி அலைகளை வாங்கி அது அதிர்வதால்த்தான் நம்மால் கேட்கமுடிகின்றது. இந்த சவ்வு போன்ற பகுதி வெளிக்காட்டினால் அழுத்தப்படுகிறது. அதனை ஈடு செய்ய காதின் சவ்வையும், தொண்டையும் இணைக்கும் ஒரு காற்றுக் குழாய் ஒன்று இருக்கிறது. வாயின் மூலம் இதில் புகும் காற்று, உட்புறமாகச் சவ்வை அடைந்து வெளிக்காற்றின் அழுத்தத்திற்கு ஈடுசெய்கிறது. இடியோசுகேட்டும் போது சவ்வின் வெளிப்பகுதி அதிக அழுத்தத்திற்கு ஆளாகின்றது. அதனை ஈடு செய்து சவ்வைப் பாதுகாக்க உள்ளே உள்ள காற்றுக்குழாயில் போதுமான காற்று வேண்டும். உரத்து குரலில் “அருச்சனா அபாய்” என்று சொல்லும் போது வெளிக்காற்று தொண்டைவழியே சென்று காற்றுக் குழலைநிரப்பி சவ்வைப் பாதுகாக்கின்றது. இந்துமதத்தவங்கள் என்றுமே பிழைத்ததில்லை! பொய்யுமல்ல! அவை காலத்தால் திரிட்ட விளக்கமளித்தால் தான் தவறான கொள்கைகள் ஆகத்தெரிகிறது. ஆழமாகச் சிந்தித்தால் எமது தத்துவங்கள் யாவும் உண்மையே என்பது தெளிவாகும்.

**செல்வன் கிறிஷான் மகாதேவன்
இலண்டன்**

இந்துக்கள் பதில் பகரமுடியாதவர்களா?

1. கருமம் அல்லது விணை என்றால் என்ன?

வினை என்றால் ஓர் செயலின் காரணம் அதனால் ஏற்படும் பலன் மற்றும் அதன் தாக்கம் மறுதாக்கம் என்பவற்றின் மூலம் அனைத்து உயிர்களையும் ஆட்சி செய்யும் ஓர் உலகளாலிய கோட்பாடு ஆகும். வினையானது நல்லவை தலைவரை என இருவகைப்படுகிறது. நாம் முற்பிறப்பில் செய்த வினைகளின் பயன்களையே அப்பிறப்பில் அனுபவிக்கின்றோம். நல்லவை செய்யின் இன்பத்தையும், தலைவரை செய்யின் துன்பத்தையும் அனுபவிக்கின்றோம். ஆகவே நாம் இப்பிறப்பில் அனுபவிப்பதற்கு முற்பிறப்பில் செய்த வினையே காரணமாகின்றது. வினையின் பலனானது “ஓர் தாக்கத்திற்குச் சமமும் எதிருமான மறுதாக்கம் உள்ளது” என்ற விதிக்கு அமைய நடைபெறுகிறது.

உதாரணமாக ஒருவர் உங்களிடம் அன்பாகக் கதைத்தால் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவர்கள். இதேவேளை அவர் வன்மொழிகளைப் பிரயோகித்தால் நீங்கள் வருத்தப்படுவர்கள். பின் ஜோரு காலத்தில் மற்றவர்கள் ஊடாச அவரும் துன்பத்தையோ அல்லது இன்பத்தையோ அனுபவிப்பார்.

எனவே நாம் செய்யும் ஓவ்வொரு செயலிலும் சிந்தனையிலும் நல்லவற்றையே செய்தல் வேண்டும்.

2. ஏன் இந்துக்கள் பகுக்களைப் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர்?

பகுவானது வழங்கும் இயல்லை ஒவ்வொருவருக்கும் உணர்த்துகின்றது. பகுவின் இயல்லை மதிப்பதன் மூலம் ஏனைய தீவராசிகளையும் மதிக்கின்றோம். இந்துக்கள் பகுக்களை மட்டுமன்றி மற்ற உயிர்களையும் புனிதமாகவே கருதுகின்றனர். பகுவானது வாழ்க்கையையும் வாழ்வாதாரத்தையும் குறிப்பதுடன் ஆன்மா, பிடிவாதம் மற்றும் கட்டுப்பாடற் மன்றிலை என்பவற்றைப் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகின்றது என்றும் அதி சிறந்த வழங்கும் இயல்லை உடையது ஆகையால் மற்றவற்றை விட உண்ணதான்து. இதன் வழங்கும் இயல்பானது உடலிலிருந்து விடுபட்ட ஆத்மாவின் வழங்கும் இயல்பிற்கு ஓப்பானது. இவ்வகையில் பகுவானது நிறைவிற்கு அடையாளமாக விளங்குகின்றது.

3. இன்று உலகத்திலே மிகச்சிறந்த வழங்கும் இயல்புள்ளவர் யார்?

ஓவ்வொரு உணவு, வேளையிலும் நாம் யாரைக் காணகிறோம்? உணவு, வகையில் பால், தயிர், நெய் என்பபல வகையிலும் உடை, பாதனி, தொப்பி என்பபலவிதங்களில் பச-

தன்னை வழங்குகின்றது. எனவே பசு உயிருடன் வாழும் பொழுதும் இறந்தபிறகும் மற்றவர்களுக்குத் தன்னை வழங்குகின்றது. எனவே தான் இந்துக்களாகிய நாம் பசுக்களைப் புனிதப்படுத்திப் பாதுகாக்கின்றோம்.

4. மாமிசம் உட்கொள்ளல் இந்துக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளதா?

எனைய அங்கிகளுக்கும் மிகவும் குறைந்த பாதிப்புடன் வாழுவதற்கான வழிமுறைகளைத் தாவர போசனை மூலம் இந்துக்கள் கற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் இன்றைய உலகில் அனைத்து இந்துக்களும் தாவரபோசனையாளர்கள் அல்ல. மாமிசத்தை உணவாக உட்கொள்பவர்களும் உண்டு.

இந்து சமயம் கடுமையான கட்டளைகளை உடையது அல்ல. அதாவது இவற்றைச் செய்ய வேண்டும், இவற்றைச் செய்யக்கூடாது எனக்குறிப்பிடுவதில்லை. நாம் செய்ய வேண்டியவற்றையும் செய்யக்கூடாத வற்றையும் நமது மனமே அதாவது நம்மையே நீர்மானிக்கச் சொல்கிறது.

இத்கேள்வியின் விளக்கத்தை அகிம்சை எனும் கோட்பாட்டின் மூலம் மிகவும் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அகிம்சை என்பது உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களையும் உளர்தியாக துண்டிறுத்தாதிருத்தல் ஆகும். அகிம்சை வழியில் சடுபட விரும்புவர்கள் யாராயினும் (இந்துக்களும் இந்துக்கள் அல்லாதவரும்) இயல்பாகவே தாவர போசனையாளராகக் காணப்படுவார்கள்.

சாதாரணமாகச் சைவக்குருமார்கள் மற்றும் சிவாச்சாரியர்கள் கட்டாய தாவர போசனையாளராகக் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் பண்டினர் போன்றவர்கள் மாமிச உணவை உட்கொள்பவராகக் காணப்படுகின்றனர். மற்றும் யோகாசனம், தியானம் செய்வார்களும் இவற்றில் சிறந்து விளங்குவதற்குத் தாவர போசனையாளர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

நம்மையே தாவரபோசனைபற்றிய கருத்தை எம்மிடமே விட்டு விட்ட போதிலும் வேதம், திருக்குறள் மற்றும் மனுநிதி போன்ற நூல்களில் தாவர போசனையாளராக இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. தாவர போசனையாளராக இருப்பதன் மூலம் எம்மிடமுள்ள வனமுறை உள்பாங்கை மாற்றலாம்.

தமிழாக்கம் ஆ. சாலினி

கல்ப்பிதசங்கீதம்

எமது பழம்பெரும் வாக்கேயக்காரர்களால் இயற்றப்பட்டு நம்மாற் பாடப்படுகின்ற உருப்படி வகைகள் யாவும் கல்ப்பித சங்கீதத்தினால் அடங்கும்.

கல்ப்பித சங்கீதத்தினால் போதியாவும் பயிற்சி செய்து பாடப்படுகின்ற பதம், ஜாவனி, சுருதி போன்ற உருப்படிகள் அடங்கும். இவ் கல்ப்பித சங்கீதத்தின் மூலமாகவே சங்கீத சாஸ்திரம், அழியாமல் இன்று வரை பேணப்படுகிறது.

எமது முன் னோர் களால் மிகச் சிறந்த வாக்கேயக்காரர்களால் இயற்றப்பட்ட க்ருதிகள், இராசமானிஷைகள், வர்ணம், தில்லானா, பதம் போன்றவற்றை இன்று வரை எம்மால் மனப்பாடம் செய்யப்பட்டு, அவை நிலை பெற்று விளங்குவதற்கும், ஏழுத்து வடிவில் இசை நூல்களாக எழுதப்பட்டுள்ளனமைக்கும் இந்த கல்ப்பித சங்கீதமே வழிவகுத்துள்ளது.

சங்கீத வித்துவான்களால் இயற்றப்பட்ட கீத்தனைகள் சங்கதி நிறைந்தக்குறுதிகள் யாவும் எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கர்நாடக சங்கீதம் மூலம் வெளியில்லை. வெளிப்படப் பெற்றும் உதவுவது கல்ப்பித சங்கீதமேயாகும்.

கல்ப்பித சங்கீதமானது, தியாகராஜர், புரந்தரதாஸர், பாபநாசம் சிவன், முத்துத்தாண்டவர் போன்ற சங்கீதத்தின் உயிர்நாட்களான வாக்கேயக்காரர்களால் இராக ஆலாபனை செய்யப்பட்டு இராக லட்சணம் தவறாது இயற்றப்பட்ட உருப்படிகள் செவிவழியாகவோ, குரு - சீடர் முறையிலோ, நூல்கள் வாயிலாகவோ எம் மத்தியில் இன்று வரை நின்று நிலவுகிறது.

ஆகவே கல்ப்பித சங்கீதமானது மணோதரம் சங்கீதத்தை போன்றல்லாது பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை நாம் அனைவரும் ரசிக்கக் கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளது. எந்தவித இசைஞானமும் இல்லாத ஒருவரும் கூட, கல்ப்பித சங்கீத உருப்படிகளை இரசித்து மகிழலாம்.

பிரசாந்தி தகராஜ்

நீராடுத்த கணக்களின்கு ஈடுக்கிய பதில்கள் கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி

வாரித்தருவது - கம்பவாரிதி (இ. ஜெயராஜ்)

* நமது சமயத்தில் எடுத்ததற்கெல்லாம் கிரியைகள் அளவுக்கதிகமாய்க் காணப்படுகின்றன. இது சில வேள்ள உண்மையான பக்கிக்கு இடையூரோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. நம்முடைய சமயத்தில் இத்தனை கிரியைகள் தேவைதானா?

நமக்குள்ளே இறைவன் இருந்தும் ஆனவ மறைப்பால் அவனைக் காணமுடியாமல் இறைவனிலிருந்து வெகுதூரத்தில் நாம் இருக்கிறோம். நம்மைப் படிப்படியாக இறைவனுக்கு அருசில் அழைத்துச் சென்று அவனோடு ஒன்ற வைக்க நம்முடைய சமயம் வழிபாட்டினை நான்கு படிகளாய் அமைத்துள்ளது. அவனையே சைவ நாற்பாதக்கள் எனக் கூறப்படும் சரியைகிரியையோகம். ஞானம் என்பனவாம். இவற்றுள் சரியை புறவழிபாடு. கிரியை அகப்புறவழிபாடு. யோகம் அகவழிபாடு. ஞானம் இறைவனோடு ஒன்றுதல். முதலில் புறத்தே வழிபட்டுப்பின் அகத்திலும் புறத்திலும் வழிபட்டு அதன்பினதனியே அகத்தில் வழிபட்டு முடிவில் வழிபட்டுவோன். வழிபாடு எனும் முன்று நிலையறுத்து. அதுவேயாதல் எனும் ஒன்றுதல்நிலையடையும் படிமுறையில் நமது வழிபாட்டு முறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் உலகப்பற்றோடு நிற்போர் சரியைகிரியை எனும் இருநிலை வழிபாட்டிலேயே பெரும்பாலும் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் தொகையே சமயத்தில் எப்போதும் அதிகம் அங்களும் பெரும்பான்மையினராய் இருக்கும் அவர்களை ஒவ்வொரு கிரியையும் அகவழிபாட்டுத் தரணோடுதலைக் கொடுத்து வளர்கின்றது. கிரியைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் பழக்க தோஷத்தால் அதனின்றும் விடுபட முடியாமல் வழிபாட்டைத் தொடருவர். மதம் மாறிய நமது நாவுக்கரைச் நாயனார் சலம்புவொடுதூபம் மறந்தறியோன் தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன் எனப் பழக்கப்பட்ட கிரியைகளில் இருந்து விடுபட முடியாமல் பிறமதம் சேர்ந்த பிறது தான் அவஸ்தைப்பட்டதைப் பாடியிருப்பதை அறிய இவ்வண்மை உணரப்படும். இது உயர்ந்த வழிபாட்டு முறை அல்ல என்பதனாலும் தாழ்நிலையில் நிற்போரை உயர்ந்தும் ஒரு முறையாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அதனால் கிரியைகள் அவசியமே. கடைசிப்பக்கம் பார்க்கவும்.

சங்கநாகும் சூறுக்கைமுக்குப் போட்டி ஒல 06
200/= 150/= 100/=

1	2	3	4	
	5			
6	7			8
9		10	11	ப
12	க	13		ஏ
14		15 16		
	17			18
19		20	த	

ம் இடம் யோ. விஜயகாந்தன்
ப/ பசுறை இல 1 தமிழ்
வித்தியாலயம்
மீதமுடிடிய, பசுறை

ம் இடம்: L. Kalaiyarsi
792/09, mandandawela
Matara.

ம் இடம் : M. Vijayambiga
No 42/10 Nursing Home
Road, Hatton

மேலிருந்து கீழ்

1. விநாயகருக்கு உரிய மறுபெயர்களில் ஒன்று, கணங்களின் தலைவர்
2. மாதங்களில் ஒன்று, முருகனுக்குரிய விதரங்களில் ஒன்றாகவும் வரும்.
3. தித்திப்படி, இனிப்பை இவ்வாறும் கூறலாம். தலைக்கூக உள்ளது.
4. பண்டைய காலத்தில் இவை, வீட்டின் செல்வமாகக் கருதப் பட்டன தலைக்கூக உள்ளது.
5. கழிவுநிரை வெளியேற்றும் வடிகால்
6. இதற்குரிய எதிர்ப்பதம் 'மறுவை'
7. ஒரு நாளில் சூரியன் எமக்கு ஒளிதரும் பகுதியை இவ்வாறு அழைப்போம்.
8. நித்திரையை இவ்வாறும் கூறலாம். மகிழ்ச்சியான தூக்கத்தை ஆனந்த —— என அழைப்பர்.
9. துரியோதனன், திரெளபதியின் இதைக் களையும் படி உத்தர விட்டான்.
10. சைவசமயத்தின் முதல்வன், முக்கண்ணன், தலைக்கூக உள்ளார்.
11. சுந்திரனுக்குரிய மறுபெயர்களில் ஒன்று, புத்தியையும் குறிக்கும்.

இடமிருந்து வலம்

1. நேரத்தைக்காட்டுவது. பல வடிவங்களிலும் பல அளவிலும் காணப்படுகிறது.
2. பாரததைத் தாங்குவதை இவ்வாறு கூறலாம்.
5. முதல் முதலில் கற்கோயில் கட்டிய மன்னர்கள். திரும்பி யுள்ளனர்.
6. ஜநதொழில்களில் ஒன்று.
9. ஒரு தினத்தைக் குறிக்கும் எண்.
10. கடுமையான கூட்டை இவ்வாறும் கூறுவர்.
12. வடிகட்டவில் எஞ்சக் பகுதி. சாறு எடுக்கப்பட்ட கரும்பை இவ்வாறு சொல்வர். குழம்பியுள்ளது.
14. மிரண்டால் காடு கொள்ளாது. பழமொழி திரும்பியுள்ளது.
15. சாரளத்தை இவ்வாறுதான் பொதுவாக அழைப்பர். வேற்று மொழிச் சொல்.
17. காட்டுக்கு ஒத்த கருத்துச் சொல். திரும்பியுள்ளது.
19. பெயராகவும், வினையாகவும் வரும் சொல் திரும்பியுள்ளது.
20. கவர் இருந்தால்தான் இது வரைய முடியும். குழம்பியுள்ளது.

சங்கநாடும் சந்திகை பிழகுக் கூடிய இடங்கள்

1. கொழும்பு சனாதனத்தர்ம யூவ விழிப்புணர்ச்சிக் கழகம் No-03 Ridgeway Place Colombo - 04 T/P : 584145 - (01)
2. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விவேகானந்த பேரவை 2B, உதயராஜ மாவத்தை பதுளை.
3. தில்விய ஜிவன் சங்கம் சிவாஸ்நத தபோவனம் உப்புவெளி திருக்கோணமலை 026- 21469 - (02)
4. அருள் மிகு ஸ்ரீ சிவக்பிரமணிய சுவாமி கோயில் வூட்டன்
5. ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோயில் பொகவந்தலாவ
6. சனாதன தர்ம யூவ விழிப்புணர்ச்சி கழகம் No-38 Vihara Road மாத்தளை 066 - 33014
7. ஸ்ரீ சுதிரேசன் கோயில் தலாவாக்கலை.
8. ஸ்ரீ S மனோகரக் குருக்கள் மன்னாத்தவி ஆலயங்களின் விசேட பிரதிநிதி உப்புக்குளம் சித்தி விநாயகர் ஆலயம் மன்னார்.
9. Dr. P. Suresh 41Bus Stand Hatton 051 23020

அன்றைய தாய்நாட்டைச் சேர்ந்த விவுவவிந்து பரிஷ்ட அமைப்பைச் சேர்ந்ததால் பிரமுகரோடு பேசிக்கொண்டிருந்த போது அவர் ஓர் பேருண்மையைச் சொன்னார் பிற சமயத்துவர்கள் இந்தியாவில் மதமாற்றத்தை பொருமளவில் செய்ய முடியாமைக்குச் சாரணம் மக்களின் கிரியை வழிபாடே காரணமாய் இருந்ததாம். மதம் மாறி போனவர்கள் கூட இன்று இன்ன விவுவும் இன்ன விரதம் என்று கூறிப் பரம்பரையான இந்த நாட்களில் இன்னேன்ன கிரியைகள் செய்வோம் இதை எப்படிச் செய்யாது விடுவது என்று குழம்பி அக்கிரியைகளைச் செய்ய முடியாது மீண்டும் தமிழ்தம் சார்ந்தார்களாம். கொமியினில்கூடாக மாறியவர்கள் கூட பிதுர் காரியம் முதலியவற்றை விடமுடியாது அக்கிரியைகளை தொடர்ந்து செய்து பின் சமயிகளானார்களாம். நமது சமயக்கிரியைகள் சாதாரண மக்களின் மனதில் சமயத்தை ஆழப்பதித்திருக்காது விட்டால் என்றோ இந்தியர் பிற சமயத்தவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் நம் சமயத்தைக் காப்பாற்றியது யோகிகளையும் ஞானிகளையும் விட கிரியையாளர்களே அது உண்மை என்றே எனக்கும் தோன்றுகின்றது.

* எல்லா விதரங்களும் பட்டினி, தூக்கமின்னை முதலியவற்றை வலியுறுத்துவின்றன. இறைவனை நாம் தாய் என்கிறோம். அது உண்மையானால் தாயாகிய இறைவன் பின்னைகளாகிய நாம் விதரங்களால் வாடுவதால் மகிழ் ச் சியுறுவானா? மகிழுமாட்பானெனின் விதரங்கள் எதற்கு?

விதரங்களினால் நீங்கள் சொன்னது போல் உடலை வருத்தும் பல காரியங்கள் நாம் செய்வது உண்மைதான். ஆனால் அக்காரியங்கள் இறைவனை மகிழ்விப்பதற்காய் செய்யப்படுவன் அல்ல. நம்மனதில் கட்டுப்பாட்டில் பொறிகளைக் கொணரும் பயிற்சிக்காகவே அதற்கு காரியங்களைச் செய்கிறோம். கட்டுப்பாத மணவனை ஆசிரியன் அடித்துத் துண்டிறுத்தி கட்டுப்பாட்டுக்குச் சொன்னுவருவது போல போகங்களில் இசைச் கொண்டு பொறிகள் மனதை தம்முயத்தே ராத்ததால் அது ஒடுங்க முடியாது சிதைவுறுகிறது. மனம் ஒடுங்கினாலன்றி இறைவனை உணர்தல் கடினம் ஆகவே மனம் ஒடுங்க பொறிகளை அடக்கவேண்டும். அப்பொறிகளை அடக்கவே பட்டினி முதலியவற்றால் உடலை வருத்தி பொறிகளை அடக்கும் பயிற்சி பண்ணுகிறோம். விதரங்களில் உடலை வருத்தும் தொக்கம் இதுவே உடலை வருத்தவதால் இறைவன் மகிழுவான் என நம் சமயம் ஒருபொதும் சொல்லவில்லை.

தீவ்விய ஜீவன சங்கம் சீவானந்த தபோவனம்
தீருக்கோணமலை

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வீவேகானந்த பேரவை
பதுளை

மாத்தளை சனாதன தர்ம யுவ வீழிப்புணர்ச்சிக்
கழகம்

மழுபதி இந்து சமய அறநெறிப் பாடசாலை
கொழும்பு - 06

Cover page designed by
V.Nilesh
Rotax Limited
Asst by
T.Prenavan

Designed & Printed by
SHARP GRAPHICS [PVT] LTD.
No.D.G.2 Central Road
Colombo - 12
Tel : 345205, 345267